

EGE ÜNİVERSİTESİ / İLETİŞİM FAKÜLTESİ – İZMİR

TÜRK BİLİM DERGİSİ

YIL: 2013 SAYI: 11

MAKALE: ANTİK TÜRK TARİHİ VE ÜNLÜ TANRIÇA
TURAN

YAZAN: G. FİLİZ TUZCU

ANTİK TÜRK TARİHİ VE ÜNLÜ TANRIÇA TURAN

İngilizce kaynaklardan “*Antik Tarih*” ile ilgili olarak yapmış olduğumuz kapsamlı araştırmalarımız bizi, Türkleri yakından ilgilendiren son derece önemli bilgi ve bulgulara götürmüştür. Söz konusu araştırma ve bulgulardan elde etmiş olduğumuz sonuçlar, Türkiye’de 1938’den günümüze kadar gelen süreçte, akademik çevrelerin “*Antik Türk Tarihine*”, gereken önemi vermediklerini ortaya çıkarmıştır. Objektif antik tarih uzmanlarınca¹, varlıkları ve medeniyetleri tarihin derinliğinde, binlerce yıl öncesine kadar geriye gittiği belirlenen Türkler (on bin yılın üstünde devasa bir zamandan söz edilmektedir...), bu özellikleriyle, dünyada bilinen en eski milletlerin başında gelmektedirler. Türklerin hayranlık uyandıran - muazzam antik tarihlerinin araştırılmayıp, yüzlerce yıl karanlıkta bırakılması ve daha da vahim olanı, bu değerli antik mirasın araştırılmadan, sorgulanmadan, pek çok Türk bilim insanı tarafından ısrarla reddedilmesi, son derece kıymetli olan “*Antik Tarih Mirasının*” başka milletler tarafından kolayca sahiplenilmesini sağladığı belirlenmiştir. Bilimsel kanıtlar göstermiştir ki, Türkler tarafından sahip çıkılmayan söz konusu bu değerli tarih mirası, “*antik kavimlerle akrabalık ilişkileri ve kültürel bağları bulunmayan*” ancak güçlü Batılı devletlerce desteklenen Grek ve İtalyanlarca sahiplenilmiştir.

Dünya akademik çevrelerinde büyük dahilerden biri olduğu kabul edilen, ünlü bilim adamı İsaak Nüvtın (İsaac Newton) da, antik tarihe ilgi duyan bilim adamlarından biri olarak, Batı menşeli antik tarihi araştırmış, söz konusu bu tarihte sapma ve çelişkiler tespit ederek, 18. yüzyılda bu konuya dikkat çeken bir kitap yazmıştır.² Ancak “*Batı menşeli*” mevcut antik tarihin, Türkiye’deki bilim çevrelerince 21. yüzyılda dahi sorgulanmaması ve söz konusu bu antik tarihte yer alan “*sapma ve hataların, orijini değiştirilmiş antik ad ve yazıların ve de kronolojik hataların*”, dünya kamuoyu gündemine getirilmemesi oldukça düşündürücü bulunmuştur. Ayrıca Türkiye müzelerinde sergilenen, “*Türk Menşeli*” olan antik eserlerin pek çoğunun “*tanıtım etiketlerine*” “*Grek*” ya da “*İtalyanlarca*” değiştirilmiş adların yazılması ve bu eserlerin, söz konusu milletlere mâl edilmesi, tarih ilmi adına kabul edilebilir bir uygulama değildir. Bunların başında da ünlü Etrüsk - Gök - Türk Tanrıçası “*Turan*” gelmektedir. Muhteşem “*Tanrıça Turan Heykellerinin*” altına Grekçe “*Afrodit*” adının, ya da İtalyan yorumuna göre “*Venus*” adının yazılmış olması, Türk Milleti adına büyük bir talihsizliktir.

Bu bağlamda makalemizin amacı, bilim çevrelerince “*Antik Türk Tarihi*” ile ilgili göz ardı edilen, hatta kasıtlı olarak karanlığa terk edilen, son derece önemli bazı kanıtlara ışık tutmak olacaktır. Bilindiği üzere Batılı devletler, 16. yüzyıldan itibaren kurmuş oldukları “*sömürge imparatorluklarından*” elde ettikleri değerli madenler (özellikle altın ve gümüş), yer altı ve yer üstü

¹ Mario Alinei, Ancient Link: **The Magyar – Etruscan Linguistic Relationship**, Published By All Print Kiado, Budapest, 2005, s. 12.

² İsaac Newton, **The Chronology Of Ancient Kingdoms Amended**, Printed By J. Tonson – J. Osborn and T. Longman, London, 1728.

kaynakları, kölelerle ücretsiz işgücü, sermaye birikimleri ve merkantalist iktisadi devlet politikalarıyla muazzam zenginliklere ulaşmışlardır. Söz konusu bu zenginlikleri sayesinde Batılılar, hayatın en önemli alanlarından biri olan bilime büyük yatırımlar yapmış, bilim insanlarını ve bilimsel çalışmaları azami ölçüde teşvik etmiş ve böylece coğrafi keşiflerde, ilmi ve teknolojik buluşlarda büyük ilerlemeler kaydetmişlerdir. Hıristiyan Batılıların, söz konusu bu gelişmişlik düzeylerine paralel olarak onlarda, yaşadıkları dünyanın geçmişini - antik şehirleri - medeniyetleri – kendi cedlerini merak etme düşünceleri uyanmış ve bu doğrultuda “*kendi soylarını ilişkilendirebilecekleri antik atalar arama ihtiyacı*” hasıl olmuştur. Böylece Batılılar, antik şehirleri, tarihi sanat eserlerini, mimari yapıları, kaya ve tablet yazılarını, devasa sarayları, tapınakları, tiyatroları vs... kısacası muhteşem medeniyetleri araştırma ve gün ışığına çıkarma çalışmaları başlatmışlardır. Bu bağlamda 17. yüzyıl sonları ve bilhassa 18. ve 19. yüzyıllar boyunca antik tarih çalışmaları ivme kazanmış, antik şehirlerde keşfedilen tarihi bulgular inceleme altına alınmış, arkeolojik kazı ve keşiflerde muazzam gelişmeler kaydedilmiştir.

Ancak antik tarih sahasında tüm bu önemli ve heyecan verici gelişmeler meydana gelirken, söz konusu zaman zarfında Türklerin konu ile ilgili tavırlarına bakıldığında hayretle görülmüştür ki, Türkler, böylesine önemli bir konuya ilgi duymamış, hiçbir şekilde konuya taraf olmamış ve antik tarih sahasında gerçekleşen önemli çalışma ve tartışmaların tamamen dışında kalmışlardır. Bu bağlamda bu sahadaki önemli çalışma ve gelişmelerin, Türklerin dışında ve doğal olarak Türklerin aleyhine gerçekleşmiş olduğunu müşahede etmiş bulunuyoruz. Türkleri hayati derecede ilgilendiren “*antik tarih yazılımı*”, Türklere karşı önyargılı oldukları bilinen Batılı devlet ve bilim adamlarının tekelinde kalarak, kaleme alınmış olduğu tespit edilmiştir. Bu bağlamda Türklerin tarihi, Batılılarca tamamen göz ardı edilmiş ve antik tarih, “*Avrupa medeniyetini kuran antik kavimlerin torunları olarak görülmek ve gösterilmek istenilen Grek ve İtalyanların*” lehine, Türklerin ise aleyhine şekillendirilmiştir. Kanaatimize göre söz konusu bu tespiti yapmak, “*Antik Türk Tarihini*” gün ışığına çıkarıp, dünya kamuoyunun dikkatine sunabilmenin ilk ve temel adımıdır. Günümüze kadar gelen süreçte dünyaya ezberletilen “*Batı Menşeli Mevcut Antik Tarihin*” saptırıldığı, bu tarihin taraflı olduğu, kronolojik hatalar ihtiva ettiği ve antik adlandırmaların orijinlerine uygun olmadıkları saptanmıştır. Böylece, ortaya çıkarılan “*bilimsel bulgu ve kanıtlara dayanarak*”, Batı menşeli antik tarihin “*tarihi gerçekleri yansıtmadığını*” rahatlıkla ifade edebiliriz.

Araştırmalarımız bize göstermiştir ki, “*antik tarih ile ilgili ilmi gerçeklerin*” kabul edilip, edilmemesi, sadece “*siyasi bir karar*” olmaktan öteye hiçbir anlam taşımamaktadır. Türkiye’de pek çok bilim insanı, önyargılı Batılı bilim insanlarıyla söz birliği etmişçesine “*Türklerin antik kavimlerle akrabalık bağları henüz ispat edilemedi*” cümlesini sürekli tekrar edip durmaktadırlar! Söz konusu bu kişiler, yüzyıllardır süregelen kapsamlı antik tarih çalışmalarının ortaya çıkarmış olduğu ilmi bilgi, bulgu ve kanıtlardan haberdar değil midirler? Şayet bu bilgi ve bulgulardan haberdar isiler ve halâ “*Antik Türk Tarihini*” kabul etmek istemiyorlarsa, o zaman bu kişiler, söz konusu bu tarihi bilgi ve

bulgular “*Türklerin lehine oldukları*” için kabul etmek istemiyorlar demektir ki, bu da oldukça vahim bir durumdur. Dünya kamuoyuna hatırlatmak isteriz ki, aslında bilim “*mutlak gerçekleri*” özgürce ve cesaretle gün ışığına çıkarmaktır. Bu bağlamda bir konuyu sorgulamadan, çeşitli kaynaklardan araştırarak, kıyaslama ve analizler yapmadan, baştan reddetmek, “*bilim*” olarak nitelendirilemez.

Araştırmalarımız bize göstermiştir ki, Batılılar “*biz ne söylersek, neyi iddia edersek ve bilim diye neyi ortaya koyarsak, ancak onlar doğrudur ve bilimseldir. Bizim iddialarımız kesinlikle sorgulanamaz*” düşüncesini “*gelişmemiş ülke aydınlarına*”, yüzyıllardır öylesine telkin etmişlerdir ki, Türkiye deki bilim insanlarının pek çoğu, kendi vatanlarının tarihi ile ilgili bilimsel gerçekleri dahi, “*Batı onaylamıyor – kabul etmiyor, hatta Batılılar bize gülerler...*” diyerek, ya görmemezlikten gelmekte, ya bu gerçekleri ortaya koymaya çekinmekte, ya da en kolay yolu tercih ederek, kısaca “*Antik Türk Tarihini*” toptan reddetmektedirler. Söz konusu bu kişiler, “*Batı, kendi iddia ve çıkarlarının aleyhine olan tarihi gerçekleri neden onaylasın?*” diye sorgulama gereği duymamaktadırlar? Oysaki tarafsız antik tarih kaynaklarını, önyargısız olarak araştırıp, inceleyenler görecektir ki, “*gün ışığına çıkarılan bilimsel bilgi ve bulgular*” mevcut antik tarihin Türkler aleyhine saptırıldığını ortaya koymaktadır. Batılıların, yüzyıllardır Türkler aleyhine geliştirmiş oldukları düşünce ve tutumları, onların antik tarih yazılımına da fazlasıyla yansımıştır. Şöyle ki, “*Türk adının, ya da Türklerle ilişkilendirilebilecek adların kullanılmamasına ve bazı durumlarda da bu adların ustaca kamufle edilmesine*” özellikle dikkat edilmiştir. Aslında onlar açısından bakıldığında, bu davranışları gayet doğaldır, çünkü Türklerin antik tarihini ortaya koymak ve miras haklarını Türklerle teslim etmek, hem Batılıların çıkarlarına ters düşmektedir, hem de Türkleri ilgilendiren tarihi gerçekleri ortaya çıkarmak onların görevi değildir. Batılılar, yüzyıllarca korktukları, çekindikleri ve Hıristiyanlığın en güçlü düşmanı olarak nitelendirdikleri, hatta son yüz yıllarda “*işgalci, barbar ve kafir*” diyerek aşağıladıkları Türklerle³, kendi bakış açıları ve kendi çıkarları doğrultusunda yazdıkları antik tarihte yer vermeyecekleri açıktır. Bu bağlamda antik tarihte “*Türklerle ilişkilendirilebilen pek çok antik bölge – şehir – kavim - krallık – alfabe – mitoloji - tanrı ve tanrıça*” orijinal adlarının, Greklerce sonradan değiştirilerek, gerekli altyapının hazırlandığı tespit edilmiştir. Objektif antik tarih uzmanları, “*antik adların, alfabe ve yazıların, farklı milletlerin dillerine karşı nedensiz bir düşmanlık besleyen Greklerce değiştirildiği hususuna*” bizzat dikkat çekmişlerdir.⁴ Hatta Etrüskler konusunda uzman olan bir antik tarihçi, “*Etrüsk Mitolojisi çalışmalarının önündeki en büyük engelin Grekler olduğunu*”⁵ dile getirmesi dikkat çekicidir. Benzer şekilde, ünlü bir İngiliz gazetesinde “*Grek papazların telkinleriyle, kendi dinlerinin (Hıristiyanlığın) mensubu, dindaşları olan diğer milletlere*

³ “*Cambridge Üniversitesinde Grek davasını Türklerle karşı destekleyen bir Konferans düzenlenmiş ve bu Konferansta, Greklerin barbar Türklerle karşı desteklenmeleri, özgürlüğün baskıya, medeniyetin barbarlığa, haçın hilâle karşı zaferi olacaktır*” denilmiştir. **The Times/ December 19, 1823, “The Greek Cause”, s. 3.**

⁴ James Noel Adams, **Bilingualism and The Latin Language**, Cambridge University Press, London, 2003, s. 102 – 107.

⁵ Nancy Thomson De Grummond, **Etruscan Myth, Sacred History and Legend**, Published By University Of Pennsylvania – Museum Of Archaeology, Philadelphia, 2006, s. 12.

dahi, *Greklerin tahammül göstermeyerek, onlara karşı düşmanca tavır takındıklarının*⁶ ifade edilmiş olması ilginçtir.

Greklerce değiştirilmiş olan orijinal Tanrıça adlarının başında “*Etrüsklerin Ünlü Aşk Ve Güzellik Tanrıçası Turan*” (Grekçe Afrodit) gelmektedir. Batılılarla ilgili olarak edinmiş olduğumuz şahsi tecrübelerimiz, ön bilgi ve araştırmalarımız bize göstermiştir ki, Batılılar “*kimliklerinin deşifre edilmesini istemedikleri, bunu kendi çıkarları için tehlikeli ve sakıncalı buldukları antik kavimler*” için sürekli olarak “*bunlar gizemli kavimlerdir – orijinleri, kimlikleri bilinmiyor, dilleri çözülemiyor vs...*” gibi sözler kullanmışlardır. Oysaki böyle bir durum söz konusu değildir. Bu söylemler, “*Etrüsklerin, Türk orijinini kamufler etmek*” üzere söylenmektedir. Bir antik dil uzmanı bu hususa şöyle bir açıklama getirmiştir; “*Grekler, farklı dillere karşı anlaşılabilir bir düşmanlık geliştirmişlerdir. Onlar, Grekçe olmayan – farklı orijini olan kelime ve adları, kendi dil yapılarına göre, başlarına ve sonlarına eklemeler yaparak, değiştirmişlerdir. Grekler, herhangi bir adı ya da kelimeyi, öylesine değiştirmişlerdir ki, artık o ad veya sözcüğün orijinal halini tespit etmek oldukça zorlaşmıştır.*”⁷ Bir de söz konusu bu “*ad değiştirme işleminin*” üzerinden yüzlerce yıl geçtiğini ve bu değiştirme işlemine herhangi bir itirazın da olmadığını düşünürsek, durumun vahameti daha iyi anlaşılabilir.

Bu noktada kendimizden de bir örnek vermek, kanaatimize göre konumuza ışık tutacaktır. Ben yirmi küsur yıl yurt dışında, Kuzey Amerika’da yaşadım. Orta okuldan başlayarak, üniversite yıllarımın sonuna kadar, yetkililer ve hocalarım, (gayri-resmi olarak – telkin yoluyla) benim adım olan “*Filiz’i*” değiştirmek için sürekli uğraş vermişlerdir... Bunlar, adımları “*Philis ya da Liz*” gibi adlarla değiştirmek, bu şekilde yazmak ve telaffuz etmek istemişlerdir. Ailem tarafından sağlam bir milli kültürle yetiştirilmiş olduğumdan, ben kesinlikle böyle bir şey yapmalarına müsaade etmedim. Her yerde ve her zaman adımın “*Türkçe*” şekliyle yazılmasında ve telaffuz edilmesinde ısrarcı oldum. Adımı değiştiremeyince, bu defa dinimi değiştirmeye çalıştılar; “*Sen halâ Müslüman mısın? Sen bizim aramızda yetiştin, okumuş ve medeni bir insansın, Muhammed’in uydurduğu, o sahte dine inanmaya neden devam ediyorsun, halâ doğru yolu bulamadın mı*” diye pek çok kez bana sorulmuştur... Hatta bir keresinde üniversitede ki bir profesör hocam dahi bana bu soruyu sormuştur. Şayet ben Türkçe adımları ve İslam dinimi değiştirmiş olsaydım, zamanla Türk kültürümü ve orijinal kimliğimi de tamamen kaybetmiş olacaktım ki, tarihi süreç incelendiğinde, sağlam bir milli eğitim ve öğretim alamadıklarından dolayı, dünyada “*kimlik ve kültür soykırımı akıbetine uğramış*” milyonlarca Türk olduğu bilinmektedir. (Grekleşen, Bulgarlaşan, Sırplaşan, Araplaşan, Ruslaşan, Amerikanlaşan vs... pek çok Türk vardır...)

Yukarıda bahsetmiş olduğumuz özet bilgiler ışığında biz, “*Afrodit’in Kimliğini*” ele alarak, karanlıkta bırakılan “*Antik Türk Tarih Sahasını*” ışıklandırmak istiyoruz. Greklerin adlandırmasıyla

⁶ **The Observer/September 24, 1821, “The Turks and Greeks”, s. 3.**

⁷ James Noel Adams, **Bilingualism and The Latin Language**, Cambridge University Press, 2003, s. 101 – 107.

“Afrodit” ve İtalyanların adlandırmasıyla “Venüs” olarak tanıtılan ve söz konusu bu “değiştirilmiş - takma adlarla” zihinlerde pekiştirilen ve binlerce yıldır, her çağda ve bölgede beğeni ve hayranlık uyandırarak, büyük bir üne kavuşan, “Canlılık, Aşk ve Güzellik Tanrıçası” olarak tanımlanan bu tanrıça kimdir ve gerçek adı nedir? sorusuna verilecek olan cevap, kanaatimize göre aynı zamanda “Antik Türk Tarihi” ile ilgili pek çok konuyu da aydınlığa kavuşturacaktır. Etkin metotlarla, sürekli olarak “Afrodit⁸, ya da Venüs” adıyla dünyaya tanıtılan ve ezberletilen söz konusu “Tanrıçanın” gerçek adının “Turan” olduğu ve Tanrıça Turan’ın “Çok Tanrılı Etrüsk Din Panteonunda” oldukça önemli bir yere sahip olan bir tanrıça olduğu belirlenmiştir. Hatta antik tarihçiler, Tanrıça Turan’ın, Orta Doğu, Anadolu, Ege Adaları, Balkanlara kadar, yani Doğu’dan Batı’ya geniş bir bölgede, en üst seviyede saygı duyularak, tapılan, fevkalâde önemli bir tanrıça olduğunu ortaya koymuşlardır.⁹ Hatta günümüz Grek topraklarının antik çağlarında dahi, Tanrıça Turan’ın merkezi bir ilâh olarak önemli bir tanrıça olmasına ve yaygın bir şekilde tapılmasına rağmen, Greklerce “Afrodit” olarak adlandırılan Tanrıça Turan’ın Grek kökenli olmadığı, “Turan’ın Yakın Doğu Kökenli Bir Tanrıça” olduğu, akademisyen ve yazarların ekseriyeti tarafından kabul edildiği dile getirilmiştir.¹⁰ Hatta Greklerin “Tanrıça Turan’ı” sahiplenmelerindeki çelişkiye dikkat çekilerek, antik çağlarda Roma ve Grek toplumlarında “kadın statüsünün oldukça aşağı düzeyde olduğu, kadınlara değer verilmediği, onlara isim ve söz hakkı dahi tanınmadığı ve kadınların erkeklerden aşağı görüldükleri” halde Greklerin, “bir kadını tanrıça olarak kabul etmeleri, ona saygı ve sevgi göstermeleri, onu yüceltip, ona tapınmalarının” şüphe uyandırdığı, akıllarda soru işaretleri bıraktığı dile getirilmiştir.¹¹ (Söz konusu bu husus, antik Grek tarihinin 19. yüzyılda kurgulanarak yazıldığına, Tanrıça Turan’ın aslında Grek kökenli bir tanrıça olmayıp, Turan adının “Afrodit” olarak Greklerce değiştirildiğine işaret eden, önemli ip uçlarından sadece birisidir...) Grekçe adlandırma ile Afrodit, gerçek adıyla Tanrıça Turan’ın aslında “Etrüsk Menşeli” bir tanrıça olduğu hususu, pek çok antik tarih kaynağında ifade edilmiştir.¹² Madem Tanrıça Turan Etrüsklü bir tanrıçadır, o halde Batılılarca kasıtlı olarak karanlıkta bırakılmak istenilen “Etrüsk Kimliği” mutlaka gün ışığına çıkartılmalıdır.

Her şeyden önce şunu belirtmek isteriz ki, Batılıların, Etrüsk kimliğini gizlemek amacıyla ileri sürdükleri ve sürekli tekrar ettikleri “Etrüskler, henüz kimlikleri belirlenememiş, yazıları deşifre edilememiş, esrarengiz ve gizemli antik insanlardır” iddialarının doğru olmadığı tespit edilmiştir.

⁸ “Tarihi açıdan değerlendirme yapıldığında anlaşılmıştır ki, Tanrıça Afrodit’in menşei - tarihi kökeni Grek Devleti’nin dışında, antik Anadolu topraklarıdır. Akademisyenler arasında, Afrodit’in Grek menşeli olmadığına dair genel bir anlaşma vardır. Hatta akademisyenlerin, araştırmacı ve yazarların ekseriyeti, Afrodit’in Doğu kökenli olduğunu gösteren kanıtlar tespit ettiklerini bildirmişlerdir.” David R. Kinsley, **The Goddesses’ Mirror: Visions Of The Divine From East To West**, Published By The State University Of New York Press, New York, 1989, s. 185 – 188.

⁹ Nancy Thomson De Grummond, **Etruscan Myth, Sacred History and Legend**, Published By University Of Pennsylvania Museum Of Archaeology, 2006, s. 19.

¹⁰ David R. Kinsley, **The Goddesses’ Mirror: Visions Of The Divine From East To West**, Published By The State University Of New York Press, Albany, 1989, s. 185 – 187.

¹¹ Sue Blundell, **Women In Ancient Greece**, Harvard University Press, 1995, s. 17.

¹² Nancy Thomson De Grummond, **a.g.e.**, s. 19.

Konunun objektif uzmanları, “Etrüsklerin kimliklerini, kendilerini nasıl adlandırdıklarını, Türklerle akrabalık bağlarını, Türklerle müşterek olan alfabe ve kültürlerini, bilhassa antik çağlarda olağanüstü bir uygulama olarak ön plana çıkan, toplumlarında kadınlara karşı sergiledikleri saygın bakış açısını ve Avrupa’ya ilk kez medeniyet götüren insanların Etrüskler olduklarını”, belirlemiş ve ortaya koymuşlardır.¹³ Başta “alfabe ve yazı” olmak üzere, Avrupa topraklarına ilk medeniyeti getiren Etrüsklerin, diğer tüm yerli Avrupa kavimlerinden, her açıdan üstün oldukları, yine pek çok tarihi kaynakta dile getirilmiştir. Hatta 2007 yılında Etrüsklerin, “Türklerle müşterek olan genetik akrabalık bağlarının dahi kanıtlandığı”¹⁴ ifade edilmiştir. Ayrıca “Etrüsklerin, kendilerine verdikleri “Asenna” adı, kullandıkları Gök -Türk Alfabesi ve Türklere has kültürel özelliklere sahip olmaları” da, onların Türklerle akrabalık bağlarını gözler önüne seren diğer bilimsel kanıtları oluşturmaktadır.

Her hususta “planlı, programlı, ileriye dönük - uzun vadeli devlet politikaları üreten ve bu politikalara bağlı kalarak, kararlılıkla hedeflerine doğru adım adım ilerleyen Hıristiyan Batılı yönetimlerin”, antik tarihi de, kendi çıkar politikaları doğrultusunda kurguladıkları, kaleme aldıkları ve dünyaya ezberlettikleri belirlenmiştir. Türklerin ise, bu duruma yüzyıllarca hiçbir itirazları olmadığından, söz konusu bu taraflı antik tarih, zihinlerde öylesine kök salma imkânına kavuşmuştur ki, artık tarihi gerçeklere şüpheyle bakılmaya başlanmıştır. Bu bağlamda Batılılar, Türklerle akrabalık bağları olduğunu tespit ettikleri “Antik Etrüsk – Lidya – İyonya - Sümer - Hitit Kavimlerine” ait alfabeleri, tabletleri, kişileri, kralları, tanrı ve tanrıça adlarını “gizlemekte” hiç zorlanmamışlardır. Ancak tarihi araştırmalar derinleştirildiğinde ve antik adlandırın “etimolojik köklerine inildiğinde”, orijinal antik adların ve dolayısıyla tarihi gerçeklerin ortaya çıkarılması mümkün olmuştur. Örneğin “Etrüsk” adı, söz konusu bu antik kavmin kendine vermiş olduğu bir adlandırma olmadığından söz etmiştik. Ayrıca bu kelimenin de “Tur-k” sözcüğünden türetilmiş bir kelime olduğu tespit edilmiştir. Araştırmalarımız neticesinde, Etrüsk adıyla dünyaya tanıtılan antik insanların, “Gök - Türk Soyundan Gelen Asena Kolu” olduklarını ve bu insanların da zaten kendilerini “Asena” adıyla tanımlamış oldukları belirlenmiştir.¹⁵

¹³ “Etrüsklere, Latince “Tusci – Tursci”, Grekçe “Tur-sen –oi” denilmesi, hatta Sümer kelimesi E – tur –u (evler inşa eden) ve Eridu (uzakta yapılmış evler) adlı bilinen en eski Sümer şehri, hatta “Tur- anians ya da Tur –k” kelimelerinin ortak “Tur” kökünden gelmesi, mümkünün de üstünde bir olgudur...” Alfred Toth, **Etruscans, Huns and Hungarians**, Published By Mikes International, Den Haag, 2007, s. 3- 4.

“ Etrüskleri “Tyrsenoi – Tursenoi” olarak adlandıran Grekler, aynı adı Türkiye’nin Kuzey-Batı bölgesinde yaşayan insanlara da vermişlerdir. Etrüsklere verilen Latince ad, Grek adlandırması ile aynı kökten gelmektedir; Turs –anoi – Etruscus – Tursci.” R.S. Beekes, **The Origin Of The Etruscans**, Koninklijke Nederlandse Akademie Van Wetenschapper, Amsterdam, 2003, s. 7. (Bu hususta daha pek çok İngilizce kaynak vardır, ancak makalemizde hepsine yer vermemiz mümkün değildir.)

¹⁴ “2003’den itibaren yapılan genetik çalışmalar neticesinde, 2007 yılında, Etrüskler ve Türkler arasında biyolojik ve genetik bağların bulunduğu ispat edilmiştir. ” Alfred Toth, **Etruscans, Huns and Hungarians**, Published By Mikes International, Den Haag, 2007, s.4.

¹⁵ Howard Hays, **A History Of The Roman World (753 BC – 146 BC)**, Published By Routledge, London, 1991, s. 25.

Diğer yandan Etrüsklerle aynı bölgede yaşayan “İyonyalılar” araştırıldığında, onların da Türklerle akrabalık ilişkilerini gösteren ipuçları ortaya çıkmaya başlamıştır. Greklerin, İyonyalılara ecdat olarak sahip çıkabilmeleri de, yine Türklerin yapmış oldukları tarihi bir hatadan kaynaklandığı görülmüştür. Şöyle ki, Türkler, “Yunan” kelimesinin etimolojik olarak ne anlama geldiğini araştırmadan, Greklere “Yunanlı” demişlerdir. Oysaki bu kelimenin Grekleri tanımlamak için doğru bir kelime olmadığı, Yunan kelimesinin sadece Türkler tarafından, “Grekleri” tanımlamak için kullanılan bir kelime olduğu ve bunun da “Grek emperyalist yayılcı politikalarına” hizmet ettiği tespit edilmiştir. Yunan kelimesinin “etimolojik kökeni” son derece önemlidir; Yunan kelimesi, “İyonya” kelimesinin Farsçadan türetilerek, Türkçeye “Yunan” olarak girdiği, dil uzmanlarınca ifade edilmiştir.¹⁶ Batı Anadolu’da, günümüz İzmir, Aydın, Manisa, Muğla ve bu illere bağlı Ege sahil şeridinde bulunan yerleşim birimleriyle, bu bölgelerin kıyılarına yakın komşu adaları kapsayan geniş coğrafi bölgeye antik Batı tarihinde “İyonya” denilmiş ve bu bölgede yaşayan kavimlere de “İyonyalılar” adı verilmiştir.¹⁷

Ancak söz konusu bu bölgede, aynı anda, ya da müteakip zamanlarda “Lidya Krallığının ve Lidyalıların”¹⁸ da hüküm sürdükleri bilinmektedir. Diğer yandan, İtalya’ya göç eden Lidyalılara “Etrüskler” adı verildiği ifade edilmiştir. Batı merkezli antik tarihte, çoğu zaman “aynı kökten gelen akraba kavimlere”, kasıtlı olarak farklı adlar verildiği, böylece bir ad karmaşası ve kaos yaratıldığı ve bunun da “kavimlerin gerçek kimliklerinin teşhis edilmesini zorlaştırdığı”¹⁹ dikkatimizi çekmiştir. Lidya Krallığı araştırıldığında, Etrüsklerin, Lidya Krallığına mensup insanlar oldukları, Anadolu’da yaşarken, oldukça ağır bir kuraklık nedeniyle Batı istikametine doğru göç ettikleri, Lidya Kralı’nın oğlunun liderlik yaptığı kafilenin günümüz İtalya topraklarına gidip, yerleştikleri ve “Etrüskler” olarak

---

¹⁶ Sevan Nişanyan’ın “Sözlerin Soyağacı – Çağdaş Türkçenin Etimolojik Sözlüğü’nde” Yunan kelimesinin karşılığı “İyonya” olarak verilmiştir ki, bu diğer kaynaklarla örtüşmektedir... (Türk Dil Kurumunun Resmi İnternet Sitesi olan <http://www.tdksozluk.com>’dan “etimolojik sözlük bölümüne” bir türlü ulaşamamıştır. Sitede problem vardır...) TDK sözlüğünde Grek adının karşılığı olarak “Eski Yunanlı” tanımı yapıldığı görülmüştür. Bu da “Antik çağlarda Greklerin, Batı Anadolu’nun sakinleri olduğunu söylemekle” eş anlamlıdır ki, bu arkeoloji ve antik tarihçilerin tespit ve ifadelerine göre doğru değildir. (Bu hususa tezimizde açıklık getirilmeye çalışılmıştır...) Bu konu ile ilgili İngilizce internet araştırmalarımızdan daha verimli sonuçlar elde etmiş bulunuyoruz. Açıklamalı ve kapsamlı bir sözlük olan “Online Etymology Dictionary’de” “Ionian” sözcüğünün anlamı şöyle verilmiştir; “The Turkish name for the country of Greece is “Yunanistan” which means, “The Land Of The Ionians”. Ionian name is pre – Greek word and perhaps related to Skyt”. (Yunanistan, Greece ülkesine Türkçe olarak verilmiş bir ad olup, bunun anlamı “İyonyalıların ülkesi” demektir. Ancak İyonya adı Grek öncesi bir isim olup, Skyt’lerle ilgili olma ihtimali vardır.) www.etymonline.com (Skyt ya da Skythai adı araştırıldığında, bunun “Grek kökenli” bir kelime olduğu ve Grek kaynaklarında “İskit – Saka Türklerine” Grekler tarafından verilmiş olan bir ad olduğu ortaya çıkmaktadır. Abdülhaluk M. Çay – İlhami Durmuş, **İskitler**, Genel Türk Tarih Ansiklopedisi Cilt 1, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara, 2002, s. 477.)

¹⁷ Faik Reşit Unat, **Tarih Atlası**, Kanat Yayınları, İstanbul, 1991, s. 7.

¹⁸ “Etrüskler Anadolu’nun yerli halkı olup, Lidyalı ve Etrüsk adları birbirleriyle özdeşleşmiş ve bir birlerinin yerine kullanılmış olan kelimelerdir. Mezopotamya’da bilinen en eski medeniyetini tesis eden Sümerli kavimlerin de Türklerle ilişki oldukları - benzerlikleri bulunduğu görülmüştür.” Jemima Simcox, **Primitive Civilizations**, Cambridge University Press, Cambridge, 2010, s. 229, 425.

¹⁹ Fritz Hommel, **The Civilization Of The East**, Elibron Classics, Adamont Media Corporation, London, 2005, s. 2.

adlandırıldıkları ortaya çıkmıştır. Ünlü antik tarihçi Herodot da bu görüşte olanlardandır.²⁰ Tarihi bulgular “*Lidyalıların – Etrüsklerin – İyonyalıların - Fenikelilerin – Frigyalıların vs...*” birbirleriyle “*akraba kavimler*” olduklarını ortaya koymuştur. Hatta “*Tanrıça Turan’ın, söz konusu bu kavimlerin yaşadıkları bölgelerde en üst düzeyde değer gören ve adına görkemli tapınaklar yapılan ünlü ve güçlü bir tanrıça olduğu*” ifade edilmiştir.²¹ Lidyalıların, Etrüsklerin ve İyonyalıların, ki bunlar aynı coğrafi bölgelerde yaşamış akraba kavimler olduklarının bir kez daha altını çiziyoruz, kimliklerinin ortaya çıkarılması, Türkler açısından büyük bir önem arz etmektedir. Hemen belirtmek isteriz ki, gerek “*İyonyalıların*”, gerek “*Lidyalıların*” ve gerekse “*Etrüsklerin*” Greklerle akrabalık bağlarının olmadığı hususu, objektif antik tarihçiler tarafından, arkeolojik bilgi, bulgu ve kanıtlara dayanılarak ortaya çıkarılmıştır. Makalemiz izin verdiği çerçevede, bazı kanıtlara değinilmeye çalışılmıştır.

Anadolu’da yaşadıkları bilinen ve Greklerin ısrarla kendilerini ecdat olarak ilişkilendirmek istedikleri “*Antik Çağ İyonyalıların*” kimliklerine ışık tutmak istiyoruz. Sözümlü edeceğimiz diğer kanıtların yanı sıra, ünlü İngiliz arkeolog, tarihçi, İncil uzmanı ve Türk topraklarında uzun yıllar arkeolojik araştırmalar yapmış olan William Mitchell Ramsay’in, Greklerle ilgili olarak 1919 yılında ortaya koymuş olduğu bilgiler, antik bir Anadolu kavmi olarak bilinen İyonyalıların, Grek oldukları tezini çürüten önemli kanıtlardan sadece bir tanesidir; “*Anadolu’da yaşamış antik milletlerden İyonyalıların Greklerle bağlantıları yoktur ve tarih boyunca olmamıştır. Bir başka deyişle İyonyalılar Grek olarak nitelendirilemezler. İyonyalılar, Anadolu’nun Batısında, Ege kıyılarında çoğalan ve gelişme kaydeden bir ırk olmuşlardır. Eski Ahitte (Eski İncil’de), Nuh peygamberin oğlu Yafes’in (Japeth) oğulları ve torunlarının soyundan geldikleri bildirilen “İyonyalıların” kimlikleri konusuna açıklık getirilmeden, antik tarih konusunda mesafe kat edilmesine imkân yoktur. İyonyalıların daha sonraları Greklerle birleşmeleri, etnik olarak değil, “dinsel olarak” nitelendirilmelidir. Unutulmamalıdır ki o devirlerde Ortodoks Kilisesi, farklı etnik grupları birleştirici bir rol oynamıştır.*”²² Türkiye’ye gelip, kapsamlı araştırmalarda bulunmuş, yine ünlü bir tarihçi olan Alman Jacob Fallmerayer de, W. M. Ramsay ile aynı görüşleri paylaşan, “*günümüz Greklerinin antik kavimlerle akrabalık bağlarının bulunmadığını*” iddia eden bir başka bilim adamıdır.

İngiliz arkeolog W. M. Ramsay’in kendinden on asır önce yaşamış olan Arap tarihçisi El-Mesudi’i ile hemen hemen aynı şeyleri söylemiş olması dikkat çekicidir. 10. yüzyılda yaşadığı ifade edilen Arap tarihçi El Mesudi, Türklerin kökenleri ile ilgili olarak “*Türkler, Nuh peygamberin üç oğlundan biri olan Yafes’in (Japeth) soyundan gelmişlerdir*” diye belirtmiştir.²³ Ayrıca “*Kaşgarlı Mahmut ve Resideddin’in Oğuznâmelerini incelemiş ve kıyaslamalar yapmış olduğu*” ifade edilen V. Bartold’un

²⁰ “*Hiçbir şüpheye yer yoktur ki, Etrüskler, kendi orijinlerini Troyalılara, hatta Asya’ya bağlamışlardır. Hatta Herodot da bu görüştedir.*” E. John Sweeney, **Gods, Heroes and Tyrants: Greek Chronology in Chaos**, Algora Publishing, 2009, s. 76 – 77.

²¹ Massimo Pallottino, **The Etruscans**, Indiana Univeristy Press, Bloomington, 1975, s. 126, 141, 221.

²² **The Guardian/May 29, 1919, “The Incalculable Evils Of Partition - By Sir William Mitchell Ramsay”, s. 9.**

²³ Bozkurt Güvenç, **Türk Kimliği**, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2000, s. 23.

da benzer görüş bildirerek “*Oğuz şecerisinin, Nuh’un oğlu Yafes’e (Japeth) kadar gidip dayanmaktadır...*”²⁴ diye ifade etmiş olması dikkat çekicidir. Yine benzer bir şekilde bilgi veren bir başka tarihçi de, ünlü Osmanlı tarihçisi Neşri’dir. Neşri’nin (Ö. 1520) Türk soyu ile ilgili olarak anlatmış oldukları da “*İyonyalılar*” tanımı ile örtüşmektedir. Neşri, tarih kitabında şu bilgilere yer vermiştir; “*Mevcut Türkler birçok sınıflara ayrılırlar: bazıları şehirlerde, saray ve kaleler sahibidirler, ipek elbiseler giyer, başlarına altından taçlar koyarlar, bazıları derlenen-toplanan evleriyle dağ başlarında, sahralarda otururlar. Bunlardan kimisi güneşe, kimisi puta, kimisi öküze, kimi ağaca, kimi taşta tapar, bazıları da din nedir bilmezler. Bazıları da Yahudiliği taklit ederler. Türkler hükümdarlarına “Hakan” derler. Türkler son derece yiğit olurlar, hepsinin soyu Nuh peygamberin oğlu Yafes (Japhet) oğlu Bulcas evladındırlar. Bu soy kesintisiz olarak devam ederek Oğuz Han ve oğullarına gelmiştir vs...*”²⁵ diye devam etmektedir.²⁶

Dikkatimizi çeken diğer bir husus da, Neşri tarafından Nuh peygamberin oğlu Yafes’ten olma torunu “*Bulcas*” adıdır. Söz konusu bu ad, Türklerle akrabalık bağları olduğu tespit edilmiş olan Fenikelilerin, (ki Fenike kelimesi Grekçe olup, “*Phoenician*” dan çevrilmiştir ve aslında Hititleri ifade ettiği belirlenmiştir.) - bir başka deyişle Hititlerin ünlü efsanevi kralları “*Bachus*” ile (bazı İngilizce kaynaklarda “*Bacchus - Üzüm Bağları ve Şarap Tanrısı*” olarak ifade edilmiştir) ile büyük benzerliklere sahip²⁷ olmasıdır. Ayrıca W. M. Ramsay’ın “*İyonyalılarla*” ilgili sözleri, aynı bölgede yaşamış olan “*Lidyalıları*” da anımsatmaktadır. Lidya Kralının oğlu önderliğinde Batı’ya, günümüz İtalya topraklarına göç edip, yerleşen ve muhteşem medeniyetlerini o topraklarda tesis eden, Grekler ve Romalılar tarafından “*Etrüskler*” olarak adlandırılan ve daha sonraları, Romalılarca asimile edilen insanların da “*İyonyalıların*” yaşadıkları bölge ve zamanda yaşamış insanlar olmaları da, yine “*İyonyalıların*” kimliklerine ışık tutmaktadır.²⁸

Söz konusu bu antik kavimler, Greklerce her nasıl adlandırılmış olurlarsa olsunlar, hepsinin “*kavim özellikleri, dilleri, alfabeleri, kültürleri, dini inançları, lüks sosyal yaşantıları, ürettikleri*

---

²⁴ Fuzuli Bayat, **Oğuz Destan Dünyası – Oğuznâmelerin Tarihi, Mitolojik Kökleri ve Teşekkülü**, Ötüken Neşriyat A.Ş., İstanbul, 2006, s. 42.

²⁵ Mehmet Altay Köymen, **Neşri Tarihi Cilt I**, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, Başbakanlık Basımevi, Ankara, 1983, s. 12 -13.

²⁶ Neşri Tarihini bizde incelemiş bulunuyoruz, onun anlattıklarında Türk köklerine ışık tutan önemli bilgiler tespit edilmiştir. Neşri Tarihini incelemiş ve yorumlamış olan Osmanlı tarihçisi Victor L. Menage’nin şu görüşlerini bizde paylaşmaktayız; “*Neşri’nin “Osmanlı Tarihi” önemlidir. Neşri, Aşıkpaşazade’yi takip etmiştir, ancak onun tarihi daha objektiftir. Neşri gerçek bir tarihçidir, çünkü o tarihinin temel özelliği olan, olayların hakikatini tespit etmek arzusuna sahip olmuştur.*” Oktay Özel – Mehmet Öz, **Victor L. Menage “Osmanlı Tarih yazıcılığının İlk Dönemleri” – Söğüt’ten İstanbul’a**, İmge Kitabevi, Ankara, 2000, s. 85 – 87.

²⁷ William Smith, **A School Dictionary Of Greek and Roman Antiquities**, Published By Harper and Brothers, New York, 1851, s. 64.

²⁸ “*Etrüsklerle akrabalık bağları olduğu bilinen Lidya, Bergama ve Karya Krallarının ülkeleri Greklerce ele geçirilmiş, bu bölgeler Helenleştirilmiş ve bu topraklarda yerli dillerin yerini artık Grekçe almıştır. Hıristiyanlık Anadolu topraklarında kendini Grek kimliği ile ifade etmiş ve Anadolu halkları Greklerce asimile edilmişlerdir.*” William M. Ramsay, **The Letters To The Seven Churches**, Kessinger Publishing, Whitefish/Montana, 2004, s. 119, 120, 378.

değerli sanat eserleri ve en önemlisi de, toplumlarında kadınlara karşı sergiledikleri saygın bakış açısıyla...” birbirlerine benzedikleri ve kültürlerinin süreklilik arz ederek, çağlar boyu devam ettiği ve Oğuz Türk Boylarına kadar geldiği görülmüştür. Diğer yandan, söz konusu bu kültür özelliklerinin, antik Grek kavimlerinde mevcut olmadığı, yine uzmanlarca ortaya çıkarılmıştır. Hatta “*Greklere 18. yüzyıla kadar herhangi bir antik tarih bilinç veya bilgisine dahi sahip olmadıkları, ancak müstakil bir devletleri olduktan sonra, kendileri için bir antik tarih belirleme ihtiyacının hasıl olduğuna*” dikkat çekilmiştir.²⁹

Antik kavimlerle ilgili araştırmalar yapan ve onlarla ilgili tespitler ortaya koyan antik dil ve tarih uzmanları, antik kavimlerin kimliklerinin belirlenmesine ışık tutan en önemli faktörlerin başında, “*onların kendilerini hangi adla adlandırdıkları*” hususunun geldiğini, daha sonra da “*kullandıkları alfabe ve yazının yanı sıra, belirgin kültür özelliklerinin varlığı ve bu özelliklerin çağlar boyunca korunarak, devam ettirilmesi*” geldiğini vurgulamışlardır. Bu açıdan bakıldığında pek çok kanıt, Greklerin antik kavimlerle benzerlik ve süreklilik arz eden kültür bağlarının bulunmadığını, ancak diğer yandan, Türklerin ise söz konusu bu bağlara sahip olduklarını ortaya koymaktadır...³⁰ Ancak siyasi nedenlerden dolayı söz konusu bu bilgilerin, Batılılarca kabul görmediği ve özellikle bastırılmaya çalışıldığından söz etmiştik. Bu da onlar açısından bakıldığında gayet doğal ve anlaşılır bir durumdur, çünkü “*Antik Türk Tarihi*”, Batılıların bugüne kadar ortaya koymuş oldukları Grek yanlısı, sübjektif antik tarihi tamamen çürütmekte ve dolayısıyla onların Türklerle ilgili iddialarına, Türk topraklarıyla ilgili plan ve çıkarlarına tamamen ters düşmektedir. Oysaki Batılılar ve onların himayesindeki Grekler, Türk topraklarıyla ilgili olarak, her devirde ve her platformda şu iddiada bulunmuşlardır; “*Anadolu toprakları, binlerce yıllık antik ecdadımızdan bize miras kalmıştır. Türkler uzak Asya kökenli olup, bu topraklara sonradan gelmiş, çadır ehli, işgalci, barbar insanlardır. Türklerin dünya medeniyetine hiçbir katkıları olmamıştır vs...*” Grekler, yoğun propaganda ağlarıyla, söz konusu bu iddialarını “*devlet - patrikhane, kilise - dernek - cemiyet vs...*” düzeyinde sürekli olarak gündemde tutmaya devam etmektedirler.

²⁹ “*Oryantalist akademisyenler, Greklerin etnik saflığa sahip olmadıklarını, ayrıca kültürlerinin de zayıf olduğunu, sahip oldukları kültürü kendilerinden önceki çağlarda yaşamış “Doğunun Eski Kavimlerine” borçlu oldukları gerçeğinin altını uzun yıllar çizmişlerdir... Söz konusu bu durumu tarihçi Jacob Fallmerayer’in ünlü eseriyle ortaya koymuş olduğu ifade edilmiştir. Greklere eski ve bilge bir ced (ata) bulmak gerekmiş ve böylece Doğunun antik medeniyetleri “model” olarak alınmış ve Greklere “adapte” edilmiştir.*” R. Beaton – David Ricks, **The Making Of Modern Greece**, Ashagate Publishing Ltd. London, 2009, s. 40.

³⁰ Pek çok kaynakta Nuh Peygamberin Yafes adlı oğlunun soyundan geldiği vurgulanan Türklerin yaşadıkları bölgeler ve akrabalık bağları olduğu belirtilen antik kişiler birbirleri ile örtüşmektedir... Örneğin Nuh’un oğlu Yafes, onun oğlu Yavan (Yabagu/Yaparlı/Yavuz/Javan – [İonian]) ve Yavan’ın oğulları Elishah, Tarşim, Kıtım ve Dodanım (Oğuz Boylarından Dodurga olabilir). Bunların torunlarının Anadolu ve Avrupa’ya dağıldıkları ve yerleştikleri ifade edilmiştir... William M. Ramsay, **Asia Minor: The Country and Its Religion**, Published By Hodder & Stoughton, London, 1908, s. 103 – 139.

(Karadeniz bölgesine yerleşen Ashkenaz’ın da (Euxinous olarak değiştirilmiştir) Yafes’in torunu olduğu ifade edilmiştir. Bir başka ifadeyle Ashkenaz’ın babasının, Yafes’in en büyük oğlu Gomer? olduğu belirtilmiştir. Karadeniz olarak bilinen denizin adını “*Ashkenaz’dan*” aldığı bildirilmiştir. Ayrıca “*Ashkenaz*” kelimesinin Greklerce bozularak “*euxinus*” olarak değiştirildiği vurgulanmıştır. Nathian Bailey, **The Universal Etymological English Dictionary**.)

Hatırlanacağı üzere, altı yüz küsur yıllık Osmanlı İmparatorluğu döneminde, Türklerce sahip çıkılmayan, merak edilmeyen ve araştırılmayan tarihleri, 18. yüzyılda Çin kaynaklarını inceleyen Batılılarca fark edilmiş, ilk kez araştırılmış ve Türklerle ilgili fevkalâde önemli bilgiler ortaya çıkarılmaya başlanmıştır... Bunlardan ilki, Türklerin antik ataları olan Gök - Türklere ait olan “*Orhun Abideleri ve Yazıtlarının*” 1889 yılında bulunmuş olması ve dolayısıyla “*Antik Türk Runik Alfabesinin*” ortaya çıkarılmasıdır. Daha sonraki araştırmalar, Orhun abidelerinden Batı istikametine doğru gidildiğinde, Orhun Yazıtlarından çok daha eski oldukları ifade edilen, benzer anıt ve yazıtların, Yenisey ve Talas bölgelerinde buldukları ortaya koyulmuştur. Bu bağlamda Orhun Abide Yazıtlarının, ezberletilenlerin aksine, bilinen en eski Türk yazıtları olmayıp, Türklerin son dönemlerine ait yazıtlar oldukları dile getirilmiştir. Hatta daha da ilginç olanı, benzer yazılı anıtların, Danimarka, Norveç ve İsveç gibi Avrupa ülkelerinde de bulunmuş olmasıdır.³¹ Gün ışığına çıkmaya başlayan “*Türk Tarihi*” dünyada öylesine büyük bir ilgi ve merak uyandırmıştır ki, 19. yüzyılı Avrupa ülkeleri üniversitelerinde, “*Türkoloji Kürsüleri*” kurulmuş ve buralarda yetiştirilen görevli Türkologların öncülüğünde, Türklerin tarihi, derin ve kapsamlı bir şekilde araştırılma olanağına kavuşmuştur. Ancak “*1923 – 1938 dönemi hariç olmak üzere*”, günümüzde dahi, genel olarak Türk bilim çevrelerinin “*Antik Türk Tarihine*” ilgi duymamaları oldukça düşündürücüdür...

Bu bağlamda Türkiye’de “*Antik Türk Tarihinin*”, ilk kez Mustafa Kemal Atatürk’ün dikkatini çektiği ve bu konuyu bir bilim adamı hassasiyetiyle ele aldığını rahatlıkla ifade edebiliriz. Bilindiği üzere araştırmaya, okumaya, öğrenmeye ve bilhassa tarihe büyük merakı olan ve dolayısıyla yüzlerce kitap okuduğu bilinen Mustafa Kemal Atatürk’ün, doğal olarak 19. yüzyıl başlarından itibaren gün ışığına çıkmaya başlayan pek çok antik tarih eserinden de haberdar olduğu anlaşılmıştır. Mustafa Kemal Atatürk, bir bilim insanı sorumluluğuyla “*Antik Türk Tarihinin*” araştırılmasına önem veren ilk Türk devlet adamı olmuş ve bu bağlamda “*Türk Tarih Kurumunu, Türk Dil Kurumunu ve Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesini*” kurmuş, yurt içi ve yurt dışı tarihi araştırmaları ve arkeolojik kazıları bizzat teşvik etmiştir. Mustafa Kemal Atatürk’ün “*antik tarihi*” gün ışığına çıkarma gayretleri, sadece kişisel bir merak, ya da Batılıların öne sürdükleri gibi, mevcut antik tarihe karşı bir anti-tez oluşturmak, ya da bazılarının iddia ettiği gibi “*bir ulus ve bu ulusa bir tarih yaratmak*” anlamında olmadığı araştırmalarımız neticesinde görülmüştür. Mustafa Kemal Atatürk’ün şahsi araştırmaları, yüzlerce kitap okuyarak edindiği bilgiler, O’na antik Türk tarihi hakkında fevkalâde önemli ipuçları vermiş ve O da, söz konusu bu ipuçları değerlendirerek, yüzyıllarca ihmal edilmiş ve karanlıklarda bırakılmış olan “*Antik Türk Tarihinin*” araştırılmasını ve gün ışığına çıkartılmasını istemiştir. İngilizce kaynaklardan dört yıldır amatörce sürdürmekte olduğumuz “*Antik Türk Tarihi*” araştırmalarımız, Türklerin antik tarihlerinin bilinen en eski zamanlara kadar geri gittiğini, dünyaya örnek olmuş -

---

³¹ Orhun Göktürk Yazıtlarının benzerlerinin İskandinav ülkelerinde de bulunduğunu ifade eden internetsitesi Türkiye’de mahkeme kararıyla kapatılmıştır; “**8th Century Orhun Runic Inscriptions: Ancient Turkish Alphabet and Scripts and Their Ties To The Scandinavian Peoples:** Ankara 9. Sulh Ceza Mahkemesi, 04/02/2008 tarihli ve 2008/140 nolu kararıyla bu siteye erişim engellenmiştir.”

muazzam medeniyetler kurmuş kavimlerle Türklerin akrabalık bağlarının bulunduğunu kanıtlamıştır. Bu bağlamda Mustafa Kemal Atatürk'ün “*İlim en hakiki yol göstericidir*” ile “*Tarih ilmi, bir milletin varlığını ve köklerini hiç bir zaman inkâr etmez*”³² sözleri, bizim için hayat bulmuştur.

Sözünü ettiğimiz kanıtların başında “*Gök - Türk Runik Alfabeti*” gelmektedir. Türkler için fevkalâde büyük bir öneme haiz olan söz konusu bu “*Antik Türk Alfabetinin*”, özellikle Türkiye’de gözlerden uzak tutulmaya çalışılması dikkatimizden kaçmamıştır. İlk Alfabe ve yazının Yakın Doğu’da Sümerli ve Fenikeli (Hitit) kavimlerce başlatıldığı, antik dünyaya tanıtıldığı ve Batı istikametine doğru yayıldığı, antik dil bilimcilerinin genelde hem fikir oldukları bir tespittir.³³ Söz konusu uzmanlar, bilinen en eski antik alfabenin “*Futhark Alfabeti*” olduğunu, yazının başlangıç noktasında “*resimli bir anlatım tarzı olan hiyerogliflerin*” yer aldığını, daha sonra hiyerogliflerin bir üst aşaması olarak da “*Runik Harflerin*” geliştiğini ifade etmişlerdir. Antik Futhark Alfabeti, Etrüsk ve Gök - Türk Alfabetlerinin, hepsi de, birbirleriyle birebir benzerlikler gösterdikleri tespit edilmiştir.³⁴ Antik diller hususunda uzman olmayan kişiler dahi, söz konusu bu alfabeleri inceleyip, birbirleriyle kıyaslandıklarında, aralarındaki bariz benzerlikleri görebileceklerdir. Zaten “*Sümer – Akad – Hitit (Fenike) – Lidya (Etrüsk) - Frigya - Minoya – Mişen - Latin vs... alfabetlerinin de aynı kökten türeyerek geliştikleri ve bunlar arasında akrabalık ve devamlılık olduğuna dair işaretler olduğu*” ifade edilmiştir.³⁵ Asya kökenli olan söz konusu bu dillerin “*Gök - Türk Alfabeti*” ile bağlantılı oldukları tespit edilmiş ve dile getirilmiştir.³⁶ Semetik olarak adlandırılan kavimler medeniyetinin, “*Altay ırkından*” gelmiş olduğuna dair vurgu yapılmıştır.³⁷ Bir başka deyişle medeniyetin başlangıç noktası, ya da kaynağı, “*Türklerin ilk kez görkemli şehirler kurdukları ve yaşadıkları bölgeler*” olarak ifade edilmiştir. Türkiye’de bu konu ile ilgili bazı internet sitelerinin, mahkeme kararlarıyla

³² “*Tarih, bir milletin kanını, hakkını ve varlığını hiçbir zaman inkâr edemez. Özellikle bizim milletimiz, milliyetini bilememesinin çok acı cezalarını çekmiştir. Osmanlı İmparatorluğu içindeki çeşitli toplumlar, hep milli inançlarına sarılarak, milliyet idealinin kuvvetiyle kendilerini kurtardılar. Biz ne olduğumuzu, onlardan ayrı ve onlara yabancı bir millet olduğumuzu, sopa ile içlerinden kovulunca anladık. Kuvvetimizin zayıfladığı anda biz hor ve hakir gördüler. Anladık ki kabahatimiz, kendimizi unutmakmış. Mustafa Kemal Atatürk*”. Genel Kurmay Başkanlığı, **Atatürkçülük – Atatürk’ün Görüş ve Direktifleri Cilt 1**, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 2001, s. 277, 359.

³³ Mara Van de Mierop, **A History Of The Ancient Near East**, Published By Blackwell Publishing, Oxford/UK, 2004, s. xiv, 191.

³⁴ **Futhark Alphabet which is also called the “Runic” stemmed from the very same origin as did the ancient “Turkish inscriptions” with the “Gokturk Alphabet”**(Runik olarak da adlandırılan Futhark alfabeti, antik zamana ait Türkçe Yazıtlar gibi aynı kökten, yani “*Göktürk Alfabetinden*” gelmektedir...) Bu siteye erişim Ankara 9. Sulh Ceza Mahkemesi 04/02/2008 tarih ve 2008/140 nolu kararı ile engellenmiştir.

³⁵ Salim Koca, **Türklerin Göçleri ve Yayılmaları**, Genel Türk Tarih Ansiklopedisi Cilt 1, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara, 2002, s. 463 – 464.

³⁶ “*Yapılan araştırmalar 300 kadar Sümerce kelimenin hem ses, hem anlam bakımından Türkçe ile ilgisi olduğunu göstermiştir. Bunlardan bazı örnekler şöyledir (kelimelerin ilki Sümerce – İkincisi Türkçedir); Dingir= Tengri (Tanrı), kapkagag = kapkacak, men = men (ben), tin = tin (hayat –ruh), urugal = korıgan (mezar), aga r= ağır (ağır), uş=us (akıl), adda = ata, aş = aş, zibin = cibin(sivrisinek), zag = sag (sağ taraf) vs...*” Salim Koca, **Türklerin Göçleri ve Yayılmaları**, Genel Türk Tarih Ansiklopedisi Cilt 1, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara, 2002, s. 463.

³⁷ Claude Reigner Conder, **Altaic Hieroglyphs and Hittite Inscriptions**, Eibron Classics Series, Adamant Media Corporation, London/UK, 2006, s. 145.

kapatılmaları dikkatimizi çekmiştir.³⁸ Objektif Batılı tarihçilerin, “*Runik harflerin kökenin kasıtlı olarak insanların dikkatinden yüzyıllarca kaçırılmış olduğunu*”³⁹ ifade etmeleri dikkat çekicidir... Söz konusu bu durum, bazı gerçeklerin gizlenilmek istendiğinin açık kanıtı sayılabilir.

Ancak neler gizlenilmek istenilirse istenilsin, Türklerin antik tarihi denildiği zaman, dünyada bilinen ilk çağlardaki “*kaya ve mağara resimlerinden*” başlayarak, izi sürülebilen ilk insanlara kadar geriye giden “*on bin yılın çok üzerinde devasa bir zaman yelpazesinden*” söz edilmektedir...⁴⁰ Türkmenistan’da tespit edilen “*kaya ve mağara resimlerinin*” Anadolu mağaralarında devam ettiği ve ayrıca “*Kurgan Kültürü*” olarak adlandırılan anıt kurganlarda (mezar odalarında) bulunan değerli altın objeler, takılar, yazılar ve daha kazılmayı, araştırılmayı bekleyen pek çok kurganın varlığı, Türklerin “*kaya resimleri*” ile başlayan ve binlerce yıldır gelişerek, ilerleyen muhteşem antik tarihlerini, hatta muazzam medeniyetler yaratan kavimlerin gerçek torunları olduklarını göstermektedir. Aslında söz konusu bu kadar uzun bir süreçte Anadolu’dan birçok kavim gelmiş ve geçmiş, bunlar birbirleri ile iç-içe geçmiş, savaşlar olmuş, şehirlerin üzerlerine şehirler kurulmuş ve farklı kavimler - soylar doğal olarak birbirlerine karışmışlardır. Bugün dünyada var olan çeşitli milletlerin hiç birini “*yüzde yüz saf bir soy veya ırk*” olarak nitelendirmek pek mümkün değildir. Zaten böyle bir şeye gerek de yoktur. Mustafa Kemal Atatürk’ün şu sözleri, Türklerin farklı “*soy, ırk ve millet*” kavramlarına bakış açısını göstermek babında fevkalâde önemlidir; “*Bizler hiçbir millete karşı nefret duymayız. Fakat biz sadece “insanlığın düşmanı olanlara” düşmanız... Bizler dünyanın tüm insanlarını “tek bir vücut” olarak ve farklı milletleri de bu vücudun “çeşitli organları” gibi düşünmeliyiz. Eğer herhangi bir organda bir ağrı ve acı varsa, tüm vücut bu ağrı ve acıyı hissetmeli ve bunu dindirmek için elinden geleni yapmalıdır. Benzer şekilde dünyanın herhangi bir yerinde bir sorun varsa, “bundan bize ne” diyemeyiz. Bizler o sorun, sanki kendi sorunumuzmuş gibi ilgi göstermeliyiz. Kendilerinden ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar, tüm uluslar acı çeken insanlara yardım etmeli, onların ızdıraplarına çare olmalıdırlar.*”⁴¹

³⁸ **Türk Mahkemelerince Yasaklanan Bazı Sitelere Örnekler; Turkish Runic Alphabet Found in Norway and Sweden** (Norveç ve İsveç’te bulunan Türk Runik Alfabeti) : Ankara 9. Sulh Ceza Mahkemesi 04.02.2008 tarih ve 2008/ 140 nolu kararı gereği bu siteye erişim engellenmiştir. **Sumerians – Proto-Turks – Turanians** (Sümerliler – Ön Türkler – Turanlar): Ankara 1. Sulh Ceza Mahkemesi 05.05.2008 tarih ve 2008/402 nolu kararı gereği bu siteye erişim engellenmiştir. **Etruscan Etymological Dictionary** (Etrüsk Etimolojik Sözlük): Ankara 9. Sulh Ceza Mahkemesi 04.02.2008 tarih ve 2008/140 nolu kararı gereği bu siteye erişim engellenmiştir. **Etruscan King Tarutius? and Foundation Of Rome** (Etrüsk Kralı Tarutius (Tuğrul) ve Roma’nın Kuruluşu) : Ankara 9. Sulh Ceza Mahkemesinin 04. 02. 2008 tarih ve 2008/140 nolu kararıyla bu siteye erişim engellenmiştir. VS...

³⁹ Edred Thorsson, **Futhark**, Published By Red Wheel Publishers, Boston, 1984, s. 1 - 3.

⁴⁰ TRT Belgesel Kanalında yayınlanan programda, “*Eskişehir Yazılı Kaya Anıtlarının*” Gök-Türk alfabesiyle yazıldığından söz edilmiştir. Ayrıca Sivrihisar yakınlarında bulunan “*Ballıhisar Köyünde*” oldukça görkemli “*Kibela (Hittitçe Kababa) - Anadolu’ya Has Doğa ve Bereket Tanrıçası*” - tapınağı, manastır ve mağaraları tespit edilmiştir. Oldukça zor bir ulaşımı olan ve Sivri Kaya diye adlandırılan mevkide ise, takriben İsa’dan altı bin beş yüz yıl öncesine kadar eskiye gittiği ifade edilen, Kayalara kazınmış “*Türk Kaya Damgaları*” (sembol ve harfleri) bulunmuştur. **TRT Belgesel Kanalı, 13 Ağustos 2011 – saat 12:30.**

⁴¹ Genel Kurmay Başkanlığı, **Atatürkçülük – Atatürk’ün Görüş ve Direktifleri Cilt I**, a.g.e., s. 321, 323.

Ancak tarihi süreç incelendiğinde, böylesine insancıl ve barışçıl düşünmeyen, hatta “*kendilerini diğer milletlerden soyca, ırkça ve dince üstün gören*” Batılı devlet adamlarının varlığını da görmemezlikten gelemeyiz. Bu bağlamda bilhassa Lord Palmerston, Lord Grey, Gladstone, Salisbury, Lloyd George, Lord Kurzon vs... gibi ünlü İngiliz devlet adamları dikkat çekmektedir. Dünyadaki bütün insanların, “*insan olma özelliklerinden dolayı eşit ve saygıya değer oldukları*”, bütün dünya milletlerince kabul edilmesi gereken bir olguyken, tarihi süreç içinde gelişen olay ve uygulamalar, bunun gerçek hayatta böyle olmadığını bizlere göstermiştir. Makalemizin başında bahsetmiş olduğumuz üzere, 17. yüzyıldan itibaren coğrafi keşifler, sömürge imparatorlukları, teknolojik gelişmeler ve merkantalist iktisadi politikalar sayesinde muazzam ölçüde zenginleşen ve güçlenen Batılı devletlerin, kendilerini, dünyanın diğer milletlerinden farklı ve onlardan üstün görmeye başlamış oldukları, tarihi bir gerçektir. Batılıların gerçek düşünce ve davranış metotlarını kavramadan, onlarla ilgili konularda sağlıklı sonuçlara ulaşabilmek elbette mümkün değildir. 19. yüzyıl Batılı bilim adamları, insanları, “*kafatası şekli ve ölçüleri, deri renkleri vs... gibi fiziki özelliklerine göre sınıflandırdıkları*” dünya bilim çevrelerince bilinmektedir. Böylece Avrupalılar “*Beyaz ve Hıristiyan - Üstün Irk Kavramını*” ortaya çıkarmış ve diğer milletleri kendilerinden aşağı görerek, onlara boyun eğdirmeyi, onların toprak ve kaynaklarını sömürmeyi, hatta tarihi miraslarını inkâr etmeyi, kendileri için doğal bir hak olarak görmüşlerdir. 19. yüzyıl Avrupa zihniyeti “*medeni olmayı, Avrupalı olmakla özdeşleştirmiş ve Greklerin Osmanlı İmparatorluğuna karşı giriştikleri isyanları dahi, onların Avrupa medeniyetine - kültürüne girme çabaları olarak*” değerlendirmişlerdir.⁴²

Avrupa devletlerinin tarihi incelendiğinde, söz konusu bu “*ayırımçı düşüncenin*” izlerini 1960’lı yıllara kadar açıkça görmek mümkündür. 1960’lı yıllardan sonra da aynı zihniyetin, kamufle edilerek, sürdürüldüğü bilinmektedir. 21. yüzyılda “*demokrasi, insan hakları, özgürlükler, küresel barış, dinler arası diyalog, medeniyetler ittifakı vs...*” gibi bazı parlak ve cazip kavramların arkasına gizlenerek, geleneksel zihniyetlerini kamufle etmeye çalışan Batılı yönetimler, kendilerinden saymadıkları milletler arasında bölücülük yaparak, azınlıkları – mezhepleri kışkırtarak, iç savaşlar çıkartarak, hatta Müslüman toprakları bizzat işgal ederek, milyondan fazla Müslüman’ın ölümüne neden olarak, kendi çıkarları için her türlü politikayı uygulamayı, kendileri için hak saymaktadırlar. Batılı devlet adamlarının görünüşte olumlu ve cazip söylevlerine⁴³ rağmen, kendilerinden görmedikleri milletlere karşı takındıkları tavır ve uyguladıkları çifte standart (bilhassa Müslüman milletlere karşı), onların

---

⁴² Victor Roudometof, **Nationalism, Globalization and Orthodoxy – The Social Origins Of Ethnic Conflict In The Balkans**, Published By Greenwood Press, Westport/USA, 2001, s. 102.

⁴³ ABD Başkanı B. Obama’nın 04 Haziran 2009 tarihinde Mısır – Kahire Üniversitesi’nde yapmış olduğu konuşmasında; “*ilk önce Hıristiyan olduğunun altını çizmiş, sonra da birinci önceliğinin kendi vatandaşlarının güvenliği olduğuna ve İsrail ile kopmaz bağlarla birbirlerine bağlı olduklarına*” vurgu yapmıştır. Sonrada, satır aralarında Müslümanlara karşı tehditkâr bir tavır sergileyerek “*ya bizi dinler, bizimle beraber hareket ederler, bizim istediğimiz gibi ılımlı! olurlar, ya da onlarla her yerde savaşır ve yola getiririz*” mesajını verdiği açıkça görülmüştür. (Söz konusu Obama konuşmasının videosu ve tam metni internette mevcuttur)

gerçek zihniyetlerinin günümüzde de değişmediğini gözler önüne sermektedir. Bu bağlamda Batılılar, kendilerinden saymadıkları milletleri dışlamakta, haklarını, topraklarını gasp etmekte, onları yok etmekte, onların dinlerini, tarihlerini yok sayıp, tarihi miraslarını gasp etmekte hiç bir sakınca görmemektedirler.⁴⁴ Bu bağlamda Batılılar, muazzam medeniyetleri konu alan antik tarihi, kendi istekleri doğrultusunda saptırmakta da hiç bir sakınca görmemiş, “*Beyaz, Hıristiyan ve Avrupalı*” olarak benimsedikleri, hayranlık duydukları ve himayeleri altına aldıkları “*Greklere*” yücelterek, antik tarih mirasını onlara bağışlamayı uygun bulmuşlardır. Batılıların söylediklerinin aksini ortaya koyan ve bunu bilimsel olarak kanıtlayan kaynaklara, ki bunlar “*her ne kadar ilmi olurlarsa olsunlar*” Batılıların itibar etmedikleri tespit edilmiştir. Ancak onların gerçeklere itibar edip, etmemeleri, tarihi gerçekleri değiştirmeyeceği açıktır; dünya, “*dünyanın, yuvarlak olduğu keşif edilmeden*” önce de “*yuvarlıktı*” ; mikropolar, “*mikroskop icat edilmeden önce de mevcuttardı*”; yıldız kümeleri, süper novalar, gezegenler ve kara delikler “*Hubble Teleskopu*” icat edilmeden önce de gökyüzünde varlardı.

Genelde Batılı bilim çevrelerinin, önyargılı yönetimlerin paralelinde hareket ederek, Etrüskler gibi Türklerle akrabalık bağları bilimsel olarak kanıtlanmış olan kavimler hakkında dahi “*Etrüskler gizemli, esrarengiz insanlar, Etrüsklerin orijini, kim oldukları, nereden geldikleri bilinmiyor vs...*” gibi bilim dışı söylevlerle, bunca kanıta rağmen, halâ Etrüsklerin üzerine karanlık bir perde örtmeye devam ettikleri müşahede edilmiştir. Örneğin Fransız tarihçi Etienne Copeaux, “*Mustafa Kemal Atatürk’ün Anadolu’ya yerleşme konusunda Türklerin, Greklere oranla öncelliğini kanıtlamaya çalıştığını, bu nedenle “Türk Tarih Tezini” öne sürdüğünü iddia etmiş ve bu tezle alay ederek, bunu çok gülünç bulduğunu ve bu saçmalığın Türk-İslam Sentezi ile bir nebze olsun giderildiğini*”⁴⁵ ifade etmiştir. Bu sözleriyle E. Copeaux, genel olarak Batılıların, Türklerle ilgili duygu ve düşüncelerine tercüman olmuştur diyebiliriz. Oysaki objektif antik tarihçilerin ortaya çıkardıkları bilimsel kanıtlar , “*Türk Tarih Tezini*” güçlü bir şekilde destekler niteliktedir. Söz konusu bu uzmanlar, “*Greklere ve Roma kaynaklarının, Etrüsklerle ilgili olarak nadiren gerçekleri yansıttıklarına, bu milletlerin Etrüsklere karşı düşmanca bir tavırla yaklaşarak, onlar hakkında yanıltıcı, yalan - yanlış yorumlar ürettiklerine*” özellikle dikkat çekmişlerdir.⁴⁶ Bu bağlamda Orta Amerika’da (Meksika bölgesi) ve Güney Amerika’nın Kuzey bölgelerinde zengin medeniyetler kurmuş, Mısır piramitlerinden daha görkemli, devasa piramitler inşa etmiş olan ve Türklerle akrabalık bağları olma ihtimalinin yüksek olduğu, ilmi çevrelerde dile getirilen antik “*Mayalar, Aztekler ve İnkalalar*” dahi Batılılarca göz ardı edilmeye çalışılmaktadır. Söz konusu bu antik milletler tarafından kurulan muhteşem şehirler ve inşa edilen

⁴⁴ Ünlü İngiliz din adamı ve tarihçi William Howitt (1792 – 1879), konu ile ilgili olarak yazmış olduğu kitabında emperyalist Batılı devletler için şu tespitlerde bulunmuştur; “*Hıristiyan Avrupalıların dünyanın bütün bölgelerinde ve boyunduruqları altına almayı başardıkları bütün halklara – milletlere yaptıkları barbarlıklar ve emsali görülmemiş saldırıların, dünyanın herhangi bir döneminde ve herhangi bir yerinde, nice vahşi ve acımasız olurlarsa olsunlar, başka hiçbir ırkta örneğini görmek mümkün değildir.*” William Howitt, **Christian Colonial System: Imperialism**, Longman Press, London, 1838, s. 9.

B. Bruce Lawrence –Aisha Karim, **On Violence**, Published By Duke University Press, Durham, 2007, s.70]

⁴⁵ Etienne Copeaux, **Türk Tarih Tezinden Türk-İslam Tezine**, İletişim Yayınları, İstanbul, 2000, s. 367, 368, 409.

⁴⁶ Howard Hays, **A History Of The Roman World**, Published By Routledge, London, 1991, s. 33.

piramitler hakkında “*bunlar oldukça ilginç ve gizemli, kimler tarafından yapıldıkları hala bilinmemektedir vs...*” gibi iddiaları ortaya atan, Batı kaynaklı pek çok kitap ve belgeselde mevcuttur. Aslında onlar, antik tarihle ilgili pek çok sırların uzmanlarca deşifre edildiğini gayet iyi bilmektedirler. Batılı araştırmacıların, arkeologların, Türk topraklarına yüzyıllardır gelip gittikleri, köy - köy, kasaba - kasaba dolaştıkları, çeşitli arkeolojik kazılar gerçekleştirdikleri, bilgi ve bulgu toplayarak, survey tipi anketler yaptıkları ancak “*Türk Kimliği – Karakteri – İmgesi – Kültürü konusunda bir şeyler söylememeyi tercih ettikleri ve tamamen sessiz kaldıkları*” ifade edilmiştir.⁴⁷ Araştırmacıların elde ettiği söz konusu bilgi ve bulgular, Türklerin aleyhine olmuş olsaydı, elbette sessiz kalınmaz, bunlar memnuniyetle açıklanırdı.

Avrupa topraklarına ilk kez medeniyet götüren, günümüz Grek, İtalya toprakları, Girit ve Ege Adaları gibi bölgelere yerleşerek, buralarda muhteşem saraylar, tapınaklar, yollar, köprüler, su kanalları, anıt mezarlar, heykeller, tunç - gümüş - altın - mermer pek çok sayıda sanat eserleri⁴⁸ ihtiva eden, “*Roma*” gibi görkemli şehirler kurmuş olan Etrüskler, 19. yüzyıldan başlayarak 20. yüzyıla kadar bilim çevrelerince sıkça tartışılmış ve ortaya Etrüsklerin gerçek kimliklerini gösteren önemli bilimsel kanıtlar çıkartılmıştır. Her şeyden önce Etrüsklerin, kendilerini “*Etrüskler*” olarak tanımlamadıkları, Etrüskler olarak bilinen halkın, kendilerini “*Resanna? - Asenna*”⁴⁹ olarak adlandırdıkları, uzmanlarca ifade edilmiştir.⁵⁰ Dişi - ana bir kurttan türediklerine inanan “*Resanna - Asenna*” kavminin, aslında dişi - ana bir kurttan tüedikleri inancında olan, bir Gök- Türk boyu olduğu tespit edilmiştir.⁵¹ Bu insanlar kendilerine kurt efsanesini temel alan ve Gök- Türklerin bir kolu olan “*Asena Kabilesinde*”⁵² olduğu gibi, “*Rasenna - Asenna*” adını vermişler ve Asya’dan İtalya’ya göç ederek, göç ettikleri topraklara muhteşem medeniyetlerini getirmişlerdir.⁵³ Eski Türklerde “*Kurt’un* son derece önemli ve kutsal bir anlam ifade ettiği, Türklerden bir grubun “*Kurt’u ata olarak tanıdıkları, kurttan tüedikleri inancına sahip oldukları ve “Kurdu” devletlerinin arması*

⁴⁷ Bozkurt Güvenç, **Türk Kimliği – Kültür Tarihinin Kaynakları**, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2000, s. 315.

⁴⁸ **The British Museum** -London, **The Louvre Museum** –Paris, **The Metropolitan Museum** – New York, **National Meseum Of Tarquinia** - İtalya, vs... gibi müzeler, göz kamaştırıcı, muazzam “*Etrüsk*” eserleriyle doludur.

⁴⁹ “Halikarnuslu (Bodrumlu) Dionsus (Dionysius?), “*İsa’dan önce 1. Yüzyılda, Etrüsklerin, kendilerini “Asenna – Rasenna” olarak adlandırdıklarını ifade etmiştir.*” Herald Haarman, **Early Civilization and Literacy in Europe**, Published By Mouton Gruyter, Berlin, 1996, s. 151. “*Oğuzların eski çağlarında Gök - Türk Hanedanına mensup olan Türgişler ve Aşınaların (Asenaların) yabgular tarafından idare edildiklerine şüphe yoktur...*” Faruk Sümer, **Oğuzlar (Türkmenler)**, Türk Dünyası Araştırma Vakfı Yayınları, İstanbul, 1992, s. 61 -62.

⁵⁰ Herald Haarman, **Early Civilization and Literacy in Europe**, Published By Mouton de Gruyter, Berlin – New York, 1996, s. 151. Howard Hays, **A History Of The Roman World**, Published By Routledge, 1991, s. 25.

⁵¹ “*Çin tarihlerinin verdikleri bilgilere göre, Göktürk devletini kuran Kağanların “Asena” soyu da Hunlardan ve belki de Mete Han’ın soyundan geliyordu...*” Bahaeddin Ögel, **Türk Kültürünün Gelişme Çağları Cilt II**, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 2001, s. 19.

Rex Warner, **Encyclopedia Of World Mythology**, Published By Peerage Books, London, 1975, s. 154, 229.

⁵² “*Büyük devletler kurmuş olan Türklerde, örneğin Göktürklerde “dişi kurt” büyükannedir. Kurt bir devlet sembolü ve arması olmuştur.*” Bahaeddin Ögel, **Türk Mitolojisi Cilt II**, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 2006, s. 115 (Ünlü Kurt efsanesine dayanan Asenna kabilesinin “*Göktürklerin*” bir kolu olduğu bilinmektedir.)

⁵³ Herald Haarman, **Early Civilization and Literacy in Europe**, Published By Mouton de Gruyter, Berlin-New York, 1996, s. 151.

haline dönüştürdükleri” ifade edilmiştir.⁵⁴ Hatta Bizans tarihçileri, “*Avrupa’ya göç eden Hun Türklerine*”⁵⁵ bir kurdun kılavuzluk ettiği hususunda bir mitolojiye yer verdikleri” dile getirilmiştir. Asenaların (Etrüsklerin) kurttan türeme inancı dışında, ataları olan Gök - Türklerle daha pek çok ortak özelliklerinin bulunduğu ve bunların başında alfabe, dil, yazı, din, sosyal yaşam ve kadına saygın bakış açısı geldiği tespit edilmiştir.

İtalyan ve Greklerin, Asenaları (Etrüskleri) farklı isimlerle zikredilmeleri, zihinlerde karışıklık yaratarak, Etrüsklerin “*Türk Köklerinin*” ustaca gizlenilmesini sağlamıştır. Örneğin Grekler Asenaları “*Tursenoi - Tyresenoi – Tyriens*” gibi adlarla adlandırmışlar, Romalılar ise onları Latince den türetilmiş olan “*Etrusci – Tusci - Tursci*” olarak adlandırmışlardır. Mısır kaynakları ise Asenalardan (Etrüsklerden) “*Trs – Turs*” olarak bahsetmiş ve onların “*Denizci Kavimlerle*” özdeşleşmiş olan “*Fenikelilerle (Hititlerle)*” akraba olduklarını belirtmiştir.⁵⁶ Bazı antik tarih uzmanları ise, “*Batılılarca söz konusu antik kavimlere verilmiş olan bütün bu adların, Türklerle ilişkilendirilebileceğini ifade etmeleri*” dikkat çekicidir...⁵⁷ Hangi adlarla anılmış olurlarsa olsunlar, “*Asenalar (Etrüskler)*” kendilerine has kültürel özellikleriyle, bilgi donanımları, demir – gümüş – altın ve her türlü metal işçiliğinde “*mükemmelliğe ulaştıkları ifade edilen sanatlarıyla*”, lüks yaşam tarzları, tanrı panteonları ve bilhassa sosyal yaşantılarında “*kadınlara vermiş oldukları üstün değerle*”, çağdaşları olan diğer Avrupa kavimlerinden tamamen farklı olduklarını ortaya koydukları dile getirilmiştir.⁵⁸

Asenaların (Etrüsklerin) nereden geldiklerine dair tartışmaların uzun yıllar devam ettiği ancak sonunda akademik çevrelerde genel bir mutabakata varıldığı ifade edilmiştir. Bu hususta en fazla kabul gören görüş, daha önce bahsetmiş olduğumuz üzere tarihçiliğin babası addedilen Herodot’un “*Asenaların (Etrüsklerin) Batı Anadolu halkı oldukları ve deniz yolu ile Batı Anadolu’dan günümüz İtalya topraklarına göç ettiklerine*” dair olan görüşüdür. Bu görüşü paylaşan tarihçiler, Asenaların (Etrüsklerin) günümüzden üç bin küsur yıl önce, Anadolu’dan Avrupa’ya göç ettiklerini

---

⁵⁴ Bahaeddin Ögel, **Türk Kültürünün Gelişme Çağları, Cilt I**, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 2001, s. 14.

⁵⁵ Antik Çin Tarih Kaynaklarında Oğuz Türkleri ve Göktürkler at yetiştiren ve atlı kavimler olarak bilinen “*Hiung-nular - Hunlar*” olarak ifade edilmişlerdir. Avrupa’ya göç eden Atilla önderliğindeki Türkler “*Batı Hunları*” olarak tanımlanmışlardır. Bunlar içinde Hıristiyanlığı kabul edenler, zamanla dilleri ve kültürleri de değişime uğratarak, diğer milletlerce asimile edilmişlerdir. Söz konusu Türkler arasında “*Macarlar - Bulgarlar – Avarlar – Peçenekler – Kumanlar vs...*” vardır. Bunlar içerisinde Gagauzlar, Yakutlar ve bazı Macarlar, dillerini ve öz kültürlerinin bir bölümünü korumayı başarmışlardır. Hatta 19. yüzyılda Macarlar “*Türkoloji Çalışmalarına*” öncülük etmişlerdir. Şerafettin Turan, **Türk Kültür Tarihi**, Bilge Yayınevi, Ankara, 2002, 132 – 135, 268.

Resmi Çin yazmalarına göre en eski Türkler, Çinlilerin “*Hiung-nu*” adını verdikleri Hunlardır. Hunların ve Moğolların dil benzerlikleri vardır ve kökenleri birbirine karışmıştır. (Türk destanlarında Oğuz Han’ın biri Türk, diğeri Moğol iki eşi olduğu ve neslinin bu eşlerden türediği anlatılmıştır.) Bozkurt Güvenç, **Türk Kimliği**, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2000, s. 88.

⁵⁶ Herald Haarman, **a.g.e.**, s. 151.

⁵⁷ Mario Alinei, **Ancient Link: The Magyar – Etruscan Linguistic Relationship**, Published By All Print Kiado, Budapest, 2005, s. 12.

⁵⁸ Nancy Thomson De Grummond, **Etruscan Myth, Sacred History and Legend**, Published By The University Of Pennsylvania Museum Of Archaeology, 2006, s. 10 – 19.

belirtmişlerdir. Batı Anadolu’da hüküm süren Lidya Kralı (Asenalıların Kralı) yaşadıkları ağır bir kuraklık nedeniyle, bol su kaynakları, verimli toprakları ve elverişli iklimi şartları olan yeni topraklar keşfetmek ve buralara yerleşmek üzere prens oğlu Tyrsenus’u – Taratius’u ? (değiştirilmiş bir addır – Tuğrul – Tarık - Tarhan – Tarkan - Turan – Tufan – Tayfun vs... olabilir) Lidya Krallığı nüfusunun yarısıyla birlikte, deniz yoluyla Batı istikametine göndermiştir... Yola çıkan göç kafilesinden “*bir bölümünün, yol güzergâhında bulunan çeşitli Ege adalarında kalıp, buralara yerleşmeye karar verdikleri, Prens oğlun başını çektiği daha kalabalık olan kafilenin ise, İtalya topraklarına gidip yerleştikleri*” ifade edilmiştir. Daha önce altını çizmiş olduğumuz gibi Herodot da dahil olmak üzere, bu görüşte olanların çoğunlukta oldukları vurgulanmıştır.⁵⁹ İtalya Turin Üniversitesinden Profesör Alberto Piazza’nın da benzer görüş belirterek; “*Günümüzden en az üç bin yıl önce, Tuscany (İtalya) olarak bilinen bölgeye göç etmiş ve bu topraklarda göz kamaştırıcı bir medeniyet başlatmış olan Etrüsklerin (Lidya Krallığından gelen halkın) Anadolu’dan göç ettiklerini gösteren pek çok kanıt vardır*” diye ifade etmiştir. Benzer görüşü savunan diğer bir antik tarihçi R. S. Beekes’dir ve Etrüsklerin nereden geldiklerine ilişkin olarak şunları söylemiştir; “*Günümüzde bilim adamlarının çoğu Etrüsklerin Anadolu’dan (Türkiye’den) geldiklerine ikna olmuşlardır. Sadece İtalya’da pek çok bilim adamı bu gerçeği inkâr etmektedir... Ben şahsen Etrüsklerin Doğu orijinli olduklarından eminim.*”⁶⁰

Genelde akademisyenlerin hemfikir oldukları diğer bir konu da, Asenaların (Etrüsklerin) Avrupa topraklarına ayak bastıkları çağlarda, Avrupa’da olumsuz ve ilkel yaşam şartlarının hüküm sürdüğüdür... O sırada Avrupa topraklarında dağınık - düzensiz bir şekilde, gruplar halinde yaşayan yerli kavimlerin, penceresiz toprak evlerde, hatta mağaralarda ikamet ettikleri, gayet basit ve ilkel bir hayat sürdürdüklerine ilişkin tespitler vardır.⁶¹ Bu bağlamda, Avrupa’da yaşayan bu yerli insanları, ilk kez medeniyetle tanıştıran, onlara başta alfabe, okuma - yazma olmak üzere, pek çok şeyi öğreten kavmin, Etrüskler (diğer adıyla, Gök - Türklerin bir kolu olan Asenalar) oldukları tarihçiler tarafından ortaya konulmuştur.⁶² Hatta bazı dil bilimciler “*İsa’dan önce yedinci yüzyıl başlarında, Etrüsk dili konuşanların Roma üst tabakasında yer aldıklarını ve bu insanların varlıklarının, çok daha eski zamanlara kadar geri gittiğini gösteren kanıtlara sahip olduklarını*” bildirmişlerdir.⁶³ Türklerin yaşadıkları coğrafyalarda, binlerce yıllık bir süreçte geliştirdikleri medeniyet eserleri, bırakmış oldukları muazzam tarih mirasları dikkate alındığında, Asenaların (Etrüsklerin) ve Türklerle ilişkilendirilebilen diğer Avrupa, Asya, hatta Amerika kıtası kavimlerinin sergiledikleri “*medeniyet*

⁵⁹ Howard Hays, **A History Of Roman World**, Published By Routledge, 1991, s. 26.

⁶⁰ R.S.P. Beekes, **The Origin Of The Etruscans**, Koninklijke Nederlandse Akademie, Van Wetenschapper, Amsterdam, 2003, s. 7.

⁶¹ Larissa Bonfante, **Etruscan Studies: Etruscan Life And Afterlife**, Published by Wayne State University Press, Detroit, Michigan/USA, 1986, s. 48, 237.

⁶² Tore Janson, **A Natural History Of Latin**, Published By Oxford University Press, Oxford/UK, s.12.

⁶³ James Noel Adams, **Bilingualism and The Latin Language**, Published By Cambridge University Press, Cambridge/UK, 2003, s. 160.

kaynağının” nereden geldiği daha iyi anlaşılabilenmektedir. Türklerle ilişkilendirilen kavimler incelendiğinde, “yaşadıkları her çağda ve her bölgede, ortaya koydukları medeniyetleriyle, ilim ve irfanlarıyla, dinleriyle, değerli sanat eserleriyle, kurgan kültürleriyle, kendilerine has ahlâklarıyla, toplumlarında kız çocuklarına ve kadınlara verdikleri değerle, hayranlık uyandırmayı ve kendilerinden söz ettirmeyi başardıkları” ifade edilmiştir.⁶⁴

Türklerin, en eski çağlardan itibaren tarih sahnesinde yer aldıkları hususu “*Paleolitik Devamlılık Teorisiyle*” de (PCT: Palaeolithic Continuity Theory) kanıtlanmaya çalışılmıştır. Söz konusu bu teoriyi gündeme getiren Profesör Mario Alinei’nin görüşleri, Altay dil bilimci ve arkeologların büyük çoğunlu tarafından kabul görmüştür. Söz konusu bu teoriye göre Ural – Altay kökenli ilk insanlar olan “*Türkler ve Moğollar*” Paleolitik⁶⁵ çağlarda Orta Asya’ya ve Avrupa’ya yerleşmiş bulunuyorlardı.⁶⁶ Söz konusu bu “*teori*” aşağıda yer alan hususları vurgulamıştır; “*İsa’dan dört bin yıl önce, at yetiştiren ve at süren – savaşçı göçmen kavimler* ⁶⁷ ki bunların Türkler oldukları tespit edilmiştir, Batı Asya düzlüklerinde görülmeye başlanmıştır. Tarih öncesinde ve tarihte savaş sanatlarında birinci olan ve nesilden nesile birbiri ardına gelen tüm kavimlerin “*Altay kökenli*” oldukları bilinmektedir. Doğu’dan büyük göç dalgalarıyla Batı istikametine göç eden söz konusu bu “*savaşçı - atlı kavimlerin*” doğal temsilcisi “*Hunlar*” olarak görülmüştür. Farklı bir dile ve kültüre sahip olan ve bilhassa Kurgan ⁶⁸ kültürü ile dikkatleri üzerine çeken, demir işçiliğinde en üst seviyede ustalaşan bu kavimler “*Tunç Devrinde*” Avrupa topraklarını ele geçirmiş ve buralara yerleşmişlerdir. İtalya’ya yerleşenlere “*Etrüskler*” adı verilmiştir.”⁶⁹ Hatırlanacağı üzere Etrüskler, Lidya Krallığına mensup insanlardı, Lidya Krallığından, kralın isteğiyle ve kralın oğlu liderliğinde İtalya’ya göç

---

⁶⁴ 981 – 984 yılları arasında Uygur Türklerinin ülkesini ziyaret eden Çin Elçisi Vang Yen-Tö, Türklerle ilgili olarak özetle şu hususları dile getirmiştir; “*Şehirlerinde pek çok evleri, kuleleri ve bahçeleri vardır. Uygurlar zeki, doğru karakterli ve namuslu insanlardır. Altın, gümüş, bakır ve demirden yapılan eşya yapımı ile, vazo ve çanak çömlek yapımında, onların gösterdikleri mükemmellik ve fevkalâdelik Allah tarafından adeta yalnızca onlara verilmiş bir ihsan gibidir*”. Bahaeddin Ögel, **Türk Kültürünün Gelişme Çağları Cilt I**, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 2001, s. 83 -84.

⁶⁵ **Paleolitik Çağ**: Taş Devrinin en erken dönemlerinin ifade edildiği bir zaman dilimidir. Söz konusu bu dönemde yaşayan insanlar taşlardan çeşitli ev ve savaş aletleri yapmayı başarmışlardır.

⁶⁶ Mario Alinei, **Ancient Link: The Magyar and Etruscan Linguistic Relationship**, Published By All Print Kiado, Budapest, 2005, s. 12.

⁶⁷ “*Mesudi, Oğuz Türkleri ile ilgili şu hususları ifade etmiştir: “Oğuzların silahları ve av teçhizatları mükemmeldi. Silahlarının başında Türklerin milli silahı “ok” geliyordu ve onlar son derece keskin nişancıydılar. Bütün Türkler iyi biniciydi ve at üzerinde savaşlırdı. Türklerin at yetiştiriciliği ve kartallar gibi süratli olduğu söylenen atları çok ünlüydü...”* Faruk Sümer, **Oğuzlar (Türkmenler)**, Türk Dünyası Araştırma Vakfı Yayınları, İstanbul, 1992, s. 62.

(“*Avrupa’daki tarih ilmi otoriteleri, en başından itibaren dünya tarihinde rol oynayan kavimler arasında “Atlı Kavimler” dedikleri bir gruba büyük önem vermişlerdir: “Atlı Kavim” demek, at yetiştiren ve bütün günlük hayatlarını at üzerinde geçiren topluluklar demektir. Dünya tarihinde en önemli ve güçlü iki grup atlı kavimler olmuştur, bunlardan birincisi Doğu’da Türkler, Batı’da ise Cermenler idiler.*” Bahaeddin Ögel, **Türk Kültürünün Gelişme Çağları Cilt 2**, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 2001, s. 9.)

⁶⁸ Dini kabule göre, ölüm sonrası yaşama inanılarak, ölüleri özel bir törenle ve değerli eşyaları ile birlikte, hatta binek atlarıyla birlikte gömme merasimi, ölüler için hazırlanan sanatsal mezarlar, mezar başlarına anıt taşların ve kitabelerin dikilmesi geleneğini kapsayan “*Kurgan Kültürünün*”, Türk kültürüne has bir uygulama olduğu pek çok eserde ifade edilmiştir...

⁶⁹ Mario Alinei, **a.g.e**, s. 10 – 13.

etmişlerdi. Bir başka deyişle “*Lidyalılar ve Etrüskler*” aslında aynı insanlardı, ancak Batı merkezli antik tarihte, aynı kavme mensup söz konusu bu insanlara, sanki onlar farklı iki kavimlirmiş gibi, farklı iki ad verilmiştir. Bazı tarihçiler de Asenaları (Etrüskleri), Avrupalı Macarlarının ataları olarak kabul edilen “*Tunç Devri Hun Türkleri*” olarak da adlandırmışlardır.⁷⁰ Türk kökenli insanlar (Sümerli - Turani Irklar)) hakkında derin araştırmaları olan ve bu konuda pek çok eser ortaya koyan Macar (Hungarian – Hun) tarihçi Fred Hamori’nin konumuzla ilgili tespitleri de oldukça dikkat çekicidir. Örneğin Fred Hamori, “*Etrüsk kral isimlerini*” ön plana çıkarmıştır; Roma’nın en son Asena (Etrüsk) kralı olan Tarquin’in (Tarkhan - Tarkan)⁷¹ isminin “*Antik Bir Türk İsmi*” olduğu vurgulanmış ve bu ismin “*en güçlü, en yüksek değerde soylu insan - lider*” anlamına geldiği ifade edilmiştir. Aynı şekilde Faruk Sümer de “*Oğuzlar – Türkmenler*” adlı eserinde, Kaşgarlı Mahmut’un “*Tarkan ya da Tarhan isimlerinin İslâm’dan önce var olduğuna ve Türkler tarafından emir, ya da hükümdar anlamında kullanıldığına*” dikkat çekmiştir.⁷²

Dipnotlarda da görüldüğü üzere, 20. yüzyıl başlarında, bazı antik tarih ve dil uzmanları, Etrüsklerin Asya kökenli olduklarına, Sümer – Akad kavimleri ile akrabalık bağları bulunduğuna ve söz konusu bu kavimlerin “*Moğol*” ırkından geldiklerine vurgu yaptıkları görülmüştür. Bu tarihçilerin, özellikle “*Türk*” ırkı demekten kaçındıkları ve günümüzde daha az bilinen “*Moğol*” adını kullanmaları dikkatimizden kaçmamıştır. Aslında Moğolların da, Türklerle aynı soy kökünden geldikleri bilinmektedir. Hatta bilindiği üzere, Orhun Gök – Türk Abideleri dahi Moğolistan topraklarında tesis edilmiştir. Her halükarda Batılıların bütün gayretlerine rağmen, Asenaların (Etrüsklerin), tanınmış antik milletlerle olan akrabalık bağlarının gün ışığına çıkarılmasına engel olamamışlardır. Hatta Greklerin, “*yazıyı*” Etrüsklerin ataları oldukları ifade edilen Fenikelilerden (Hititlerden) öğrendiklerini, alfabeyi onlardan aldıklarını, kendilerinin dahi kabul edip, itiraf etmeleri,⁷³ pek çok gerçeği gün ışığına çıkarır niteliktedir. Grekler olarak bilinen insanların tarih sahnesine çıkışları, onların çeşitli sahil

---

⁷⁰ Mario Alinei, Ancient Link: **The Magyar – Etruscan Linguistic Relationship**, Published By All Print Kiado, Budapest, 2005, s. 12.

⁷¹ “*Tarkan adı sadece “Türk, Etrüsk ve Macar dillerinde” bulunmaktadır. Hıristiyanlığın başlangıç çağına kadar Kapodokyada varlığını sürdürebilmiş olan “Tarkan” adı, Bizans İmparatorlarınca bir “Türk” adı olarak bilinmekteydi... Çok iyi bilinen ünlü “çift başlı kartal amblemi” Sümer – Akad ve Hititlerden Selçuklu hükümdarlarına geçmiş olup, bu amblemi hala Erzurum, Trabzon başta olmak üzere Anadolu’nun çeşitli yerlerinde görmek mümkündür. Ayrıca Hititlerle ilgili yeni keşifler, onların Mısır medeniyetinden önce var olduklarını, Mısırlıların “tanrılar panteonlarını, atlı arabalarını, çift başlı savaş baltalarını ve pek çok şeyi” Hititlerden aldıkları anlaşılmıştır. British Müzesinde bulunan “Etrüsk Mezar Üstü İnsan Figürleri” onların Asya kökenli olduklarını – Moğollara benzediklerini göstermektedir...” Antik Tarih Uzmanı C. R. Conder, **The Times**, “**Hititler ve Etrüskler**”, **November 23, 1903, s. 4.** (C.R. Conder’in, Etrüsklerin “*Türklere*” benzediklerini söylemekten kaçınarak, Moğollara benzediklerini söylemiş olması dikkat çekicidir... Zaten pek çok yabancı kaynakta, özellikle “*Türk*” adının kullanılmamasına azami derecede gayret gösterildiği gözümüzden kaçmamıştır.)*

⁷² Faruk Sümer, **Oğuzlar (Türkmenler) a.g.e.**, s. 61 – 62.

⁷³ Max Cary – Theodore Johannes Haarhof, **Life and Thought in The Greek and Roman World**, Published By Greenwood Press/USA, 1985, s. 165.

şehirlerine göç ederek, bu bölgelerde ticaret kolonileri kurmalarıyla başladığı ifade edilmiştir.⁷⁴ Hatta antik kavimlerin “kendileriyle ilgili zengin bilgiler içeren ve kütüphaneler dolusu diye ifade edilen yazılı eserlerinin de”, zamanla bu bölgeleri ele geçiren ilk Hıristiyan kavimlerce yok edildikleri⁷⁵ dile getirilmiştir.

Ayrıca İngiliz gazete arşivlerinde, Grek tarihi ilgili haberler incelendiğinde, Grek kökenleri ile ilgili dikkat çekici bilgilere rastlanılmıştır; Greklerin hepsinin farklı özelliklere sahip, küçük şehir devletlerinde yaşadıkları; Greklerin “bir senaryo gibi kurguladıkları tarihi olaylar zincirinin, aslında Grek tarihini oluşturmadığı”, Grek tarihinin bir birlik ve süreklilik arz etmediği ve aslında “Grek Tarihinin, tamamen Grek zekasının bir ürünü olduğu” vurgulanmıştır.⁷⁶ Söz konusu bu görüşü destekleyen Grek yazar ve tarihçilerin olması ve Batının ihsanı ile bir devlet kuran Greklerin en başından itibaren “bir kimlik ve köken sorunu” yaşadıkları ve bu doğrultuda antik tarih senaryoları ürettikleri dile getirilmiştir. Örneğin Grek tarihçi Herkül Milas bu duruma şu sözlerle açıklık getirmiştir; “1821 – 1830 yıllarındaki ihtilâl süresinde bile “ulusun adı” konusunda anlaşmazlıklar olduğu görülmektedir. Bu dönemde Helence konuşan Ortodokslar arasında en çok tartışılan konulardan biri de “köken” sorunu olmuştur. Özellikle 18. yüzyılın ikinci yarısında Grekler arasında “Antik Helen” dünyası canlandırılmıştır. Bu dönemde bilhassa Grek aydınlar çocuklarına “Antik Grek” isimleri vermişlerdir. Grek devletinin kuruluşundan otuz yıl sonra yeni bir yaklaşım ve tarih yorumu geliştirilmiştir. Bilhassa Fallmerayer’in “bugünkü Grekler, antik dünyanın torunları değildir, antik milletlerle aralarında organik devamlılık ve devlet sürekliliği yoktur” tezi ortaya atıldıktan sonra... Grek tarih yazıcıları Zampelios ve Papanigopulos sayesinde “yeni bir tarih anlayışı tesis edilmiş” ve bu yeni yoruma göre Grekler üç bin yıldır tarih sahnesinde olan bir ulus yapılmıştır.”⁷⁷ Oysaki 1840 yılına kadar Greklerle ilgili herhangi bir orijinal tarihin olmadığı ifade edilmiştir.⁷⁸

Greklerin, kendi kendileriyle çelişkiye düştükleri diğer bir konu da “Homer” ile ilgilidir. 19. yüzyılda oluşturulmaya başlandığı ifade edilen “Grek merkezli antik tarihte” Grekler,⁷⁹ “Homer’in İlayda ve Odesa Destanlarına” sahip çıkmış ve “bu destanlar bizim tarihimizin başlangıç noktasıdır” diye iddia etmişlerdir. Ancak söz konusu bu antik tarih kurgusundan önceki çağlarda, Greklerin Homer’i reddettikleri tespit edilmiştir.⁸⁰ Hatta Greklerin, “Homer ile ilgili olarak pek çok çelişki

---

⁷⁴ Jim Jones, **Roman History Timeline**, Published By West Chester University Of Pennsylvania, Philadelphia, 2004.

⁷⁵ Glenn E. Markoe, **Peoples Of The Past – Phoenicians**, University Of California Press, Berkeley, 2000, s. 16.

⁷⁶ **The Times/October 18, 1853, “The History Of Greek Revolution”, s. 7.**

⁷⁷ Herkül Milas, **Geçmişten Bugüne Yunanlılar (Dil, Din ve Kimlikleri)**, İletişim Yayınları, İstanbul, 2004, s. 165 – 167.

⁷⁸ Victor Roudometof, **Nationalism, Globalization and Orthodoxy: The Social Origins Of Ethnic Conflict In The Balkans**, Published By Greenwood Publishing Group, Westport/USA, 2001, s. 107.

⁷⁹ Victor Roudometof, **Nationalism, Globalization and Orthodoxy: The Social Origins Of Ethnic Conflict In The Balkans**, Greenwood Press, Westport, 2001, s. 101 – 107.

⁸⁰ “Greklerin Homer ile ilgili düşünceleri başlangıçta belirsiz ve bulanıktır... Felsefeci Xenophanes (550 BC), tanrıları yanlış tanıttığını ileri sürerek, Homer’i suçlamış, Plato daha da ileri giderek, öğrencilerine Homer’e ait

sergiledikleri” de ifade edilmiştir.⁸¹ Aslında Homer (?) üzerinde çok tartışılan tarihi bir figür olup, böyle bir kişinin var olup, olmadığı, varsa ne zaman ve nerede yaşadığı, gerçek adının Homer olup olmadığı, kim olduğu, söz konusu bu uzun destanların gerçekten ona ait olup olmadıkları, günümüze kadar netlik kazanmış değildir. Ancak Türkiye’de pek çok antik tarihçi, hatta profesör unvanlı olanlar bile, “*Homer’in Grek ve eserlerinin de Grekçe olduğunu*” hiç tereddüt etmeden, rahatlıkla söyleyebilmektedir. Homer (?) ile ilgili olarak bilinen genel bilgiler ise, onun Anadolu’da yaşayan, gözleri görmeyen, seyyah bir halk ozanı olduğu ve onun yaşadığı çağda (takriben İsa’dan önce 6. yüzyıl)⁸² Greklerce yazının bilinmediğidir. Hatta 18. yüzyıl Avrupalı bilim adamları, “*İlk Grek alfabesinin ve Grek yazısının hangi tarihte ve ne zaman başladığını gösteren, tek bir sağlam kanıtın dahi ellerinde olmadığını itiraf ettikleri*” belirtilmiştir.⁸³

Homer (?) hakkında dikkat çeken diğer önemli bir husus da “*İlayda ve Odessa Destanlarının*” yazılışında kullanılan alfabenin “*Etrüsk alfabesi, dolayısıyla Gök - Türk Runik Harfleriyle*” bire bir benzerlik göstermesidir. Araştırmalarımız Homer’e isnat edilen destanlarda kullanılan orijinal alfabenin “*Türk Runik Harfleriyle*”, bir başka deyişle “*Etrüsk – Gök Türk Alfabesi*” kullanılarak yazıldığını göstermiştir.⁸⁴ Ayrıca bu eserlerde kullanılmış olan “*yazı diliyle bire bir benzerlik gösteren bir anıt mezar taşının Limni Adasında bulunduğu*” da ifade edilmiştir. 1885 yılında Limni adasının Kuzeyinde bulunan, antik çağlardan kalma bir askere ait olduğu ifade edilen anıt mezarın taşında yer alan yazıların “*Gök - Türk Runik Harfleriyle*” yazıldığı belirlenmiştir.⁸⁵ Söz konusu bu anıt taş, Atina Milli Müzesinde sergilenmektedir. Bu anıt taşın üzerindeki yazıların “*Arkaik Grekçe*” olduklarının iddia edildiği ve yazıtın Grekçe okunmaya çalışıldığı, ancak Grekçe okunması ve anlaşılmasının mümkün olmadığı ve nihayetinde söz konusu anıt yazıtın Orta Asya bilginlerince okunabildiği ve yazıtın “*Etrüskçe - Ön-Türkçe*” olduğu ifade edilmiştir.⁸⁶ Aslında bunda şaşılacak bir şey yoktur,

---

olduğu söylenen İlayda ve Odessa Destanlarını okumayı yasaklamıştır.” Paul Aron, **Mysteries In History: From Prehistory To The Present**, Published By ABC – CLIO, Santa Barbara, 2005, s. 54.

⁸¹ Romalı antik tarihçi Josephus (D: 37 AD – Ö: 100AD) birinci asırda “*Greklere ve Romalıların Homer’e ve Destanlarına kuşku ile baktıklarını, destanlarda pek çok tutarsızlıklar olduğunu, Homer’in zamanında Greklerce yazının bilinmediğini – okuma ve yazmanın olmadığı bir devirde söz konusu bu kadar uzun destanların yazılı olarak bırakılmasının mümkün olamayacağını*” ifade etmiştir. Daha sonra 1795 yılında, Alman Akademisyen Friedrich Wolf, kendi çalışmaları neticesinde Josephus’un ifadelerine ilmi bir boyut kazandırmış ve Josephus’un Homer’le ilgili söylediklerini doğrulamıştır.” Paul Aron, **Mysteries In History From Prehistory To The Present**, Published By ABC – CLIO, 2005, s. 54 – 56.

⁸² Paul Aron, **Mysteries In History: From Prehistory To The Present a.g.e**, s. 55.

⁸³ Barry B Powell, **Homer**, Published By Blackwell Publishing, London/UK, 2004, s. 11.

⁸⁴ Barry B. Powell, **Homer, a.g.e.**, s. 5 - 6.

⁸⁵ “*Limni adası Kuzeyinde bulunan antik savaşçının anıt mezar taşı yazı dilinin, hem Etrüskçeyle, hem de Anadolu dilleriyle ilişkili olduğu görülmüştür. Tarihçi Thucydides, Grek öncesi adanın Etrüsklerce iskan edildiğini, bunların Batı Lidya Krallığı - Anadolu’dan İtalya’ya göç eden geniş kafilenden ayrılıp, Limni adasına yerleşen Etrüskler olduğunu ifade etmiştir.*” Howard Hays, **A History Of The Roman World 753 BC – 146 BC**, Published By Routledge, London, 1991, s. 27. (“*Batılı bilginlerce okunamayan söz konusu antik savaşçı anıt mezar yazıtları, Orta Asya doğumlu bilginlerce okunabilmiş ve onlar bu yazıtların “Ön-Türkçe” olduğunu*” ifade etmişlerdir.” Haluk Tarcan, **Tarihin Başladığı Ön-Türk Uygarlığı**, Töre Yayın Grubu ve Ön-Türk Uygarlığı Araştırma Merkezi, İstanbul, 2004, s. 291.)

⁸⁶ Howard Hays, **A History Of The Roman World**, Published By Routledge, 1991, s. 27.

çünkü zaten “kelime veya fikirleri sembolize eden ilk arkaik yazının, Greklerden binlerce yıl önce kullanıldığı uzmanlarca belirlenmiştir.”⁸⁷

Günümüz milletlerinin, antik kavimlerle olan akrabalık bağlarının “teşhis edilebilmesi” konusuna dönersek, Türklerin, antik ataları ile olan ilişkilerinin en önemli göstergelerinin başında “alfabe ve yazının” ön plana çıkmasının yanı sıra, Türklerin antik kavimlerle “müşterek kültürel özelliklere” sahip olmaları oldukça önemli bir husustur. Zaten ilk alfabe ve yazının Doğu’da “resimli anlatım olarak başlayıp, geliştiğinden” de söz etmiştik.⁸⁸ Asya’da kaya ve mağara duvarlarına “obje betimlemesi” olarak yapılan ilk resimlerin, “hiyeroglif” olarak adlandırıldıklarından ve söz konusu bu ilkel anlatımın, zamanla geliştirilerek “yazıya” dönüştüğünden bahsetmiştik. Her ne kadar Türk karıştırlarınca gizlenmeye, hatta külliye inkâr edilmeye çalışılmış olsa da, yazının başlangıç ve gelişim sürecinde belirgin “Türk İzleri” dikkat çekmektedir. Yazının Sümerlilerle başladığını ifade eden uzmanlar, Sümer medeniyetinin Türklerle olan akrabalık bağlarını da ortaya koymuşlardır.⁸⁹ Hatta bazı bilim insanları “Türk Alfabe ve Yazısının” diğer antik milletlere örnek teşkil ettiğini dile getirmişlerdir.⁹⁰ Altay yazı sistemini “doğru şekilde okuma anahtarını bulduğunu” ifade eden antik dil bilimci Conder, “Uygur –Altay ailesine bağlı lehçelerin Akad – Sümer, hatta onlardan daha da eski yazılara kaynaklık ettiğini” vurgulamıştır.⁹¹ Bu bağlamda tüm Orta Doğu antik insanların “Altay Irkı Köklerine” vurgu yapılmıştır.⁹² Ayrıca en eski yazı türlerinden biri olarak kabul edilen “Sümerce” en çok Türk diliyle benzerlik taşıdığı ifade edilmiştir.⁹³ İncil Arkeoloji Cemiyeti, 1885 yılında Babilon’da (ünlü bir Sümer – Akad şehrinde) bulunan taş bir kaseenin resmini yayınlamış ve “kaseenin üzerinde bulunan yazıların Altay dili ile yazılmış olduğunun belirlendiğini” ifade etmiştir.⁹⁴ Keza (Türk kökenli) Fenikelilerin alfabe ve yazı örneklerinin de “Hitit Hiyerogliflerinin” çözümlenmesinde büyük fayda sağladığı belirtilmiştir.⁹⁵ Ayrıca “Hiyeroglif Yazısının” eski Anadolu insanın bulmuş ve geliştirmiş olduğu bir yazı biçimi olduğu vurgulanmış, özellikle Hititlerin kil

---

⁸⁷ David Sacks, **A Dictionary Of The Ancient Greek World**, Published By Oxford University Press, New York, 1997, s. 266.

⁸⁸ C.B.F. Walker, **Cuneiform – Reading The Past**, Published By University Of California Press, Berkeley and Los Angeles, 2004, s. 7.

⁸⁹ Edith Jemima Simcox, **Primitive Civilizations**, Cambridge University Press, Cambridge, 2010, s. 229, 339, 425.

⁹⁰ Mario Alinei, **Aspects Of Language: Geolinguistics**, Volume I, Published By Rodopi B.V., Amsterdam, 1986. Claude Reignier Conder, **Altaic Hieroglyphs and Hittite inscriptions**, Elibron Classics Series, Published By Adamant Media Corporation, London/UK, 2006, s. 145 - 148.

⁹¹ C. R. Conder, **a.g.e.**, s. 1.

⁹² **A.g.e.**, s. 145.

⁹³ “Sümerce eklemeli bir dildir. Hint – Avrupa ya da Sami dilleri gibi bükünlü değildir. Kökler genellikle değişmez. Temel gramer birim, tek tek sözcükler değil, sözcük bileşimidir. Gramerde isimlere eklenen kelimeler köklerine ayrılmaz şekilde kaynaşmak yerine, bağımsız yapılarını korur. Sümerce bu nedenle Türkçe ve Macarca gibi eklemeli dillerle ve bazı Kafkas dilleriyle büyük benzerlikler gösterir.” Samuel Noah Kramer, **Sümerler**, Kabalcı Yayınevi, İstanbul, 2002, s. 401.

⁹⁴ C.R. Conder, **a.g.e.**, s. 5 - 6.

⁹⁵ İlker Koç, **Hititler**, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Toplum ve Bilim Merkezi, ODTÜ Geliştirme Vakfı Yayıncılık ve İletişim A.Ş., Ankara, 2006, s. 11.

tabletlerde çivi yazısı, mühürlerde, kaya ve taş anıtlarda ise hiyeroglif yazısını kullanmış olduklarına dikkat çekilmiştir.⁹⁶

Grekerin “antik medeniyetlere” sahip çıkma iddialarına gölge ve şüphe düşüren bir başka kanıt da Girit adasında, İngiliz arkeolog Arthur Evans tarafından bulunmuş olan ünlü “Çizgisel B Tabletleri” olduğu tespit edilmiştir. Grekler, “Minoyan (Minoan)(?) ve Mişeyan (Mycenaeen)(?)” olarak adlandırdıkları “Girit antik medeniyetleri hakkında değerli bilgiler içerdiği ifade edilen söz konusu Çizgisel B Tabletlerinin Grekçe olduklarını ve bu antik kavimlerin de Greklerin ataları olduklarını” iddia etmektedirler...⁹⁷ Girit adasında muhteşem güzellikte şehirler, saraylar, tapınaklar, sanat eserleri meydana getiren ve “göz kamaştıran, lüks bir yaşam tarzı sürdürdükleri” ifade edilen Minoyanlar ve onların torunları - mirasçıları Mişeyanların dil ve kültürlerinin, Asenalarda (Etrüsklerde) olduğu gibi devam ettirildiği tespit edilmiştir. Söz konusu medeniyetlerin dilleri, yazıları ve kültürleri Greklerle değil,⁹⁸ Asenalarla (Etrüsklerle) benzerlik göstermektedir. Asenaların (Etrüsklerin) İtalyan topraklarına taşınmış oldukları medeniyet, Girit ve Limni adasında yerleşen akrabalarının medeniyetleriyle de birebir benzerlik ve devamlılık göstermektedir.⁹⁹ Bu hususta delil olarak gösterilen ünlü Girit antik tabletleri “Çizgisel A ve Çizgisel B Tabletleri” olarak anılmaktadır.

Uzmanlar, Girit adasında bulunan “Çizgisel B Tabletlerinin” Girit’te tesis edilen muazzam antik medeniyeti ortaya koyan en ünlü kanıtlar olduğunu vurgulamışlardır. Söz konusu bu tabletlerin deşifre edilmesine büyük ilgi duyan, üzerinde uzun yıllar çalışmalar yaparak adeta hayatını bu sırta adayanlardan birinin de, amatör araştırmacı Michael Ventris olduğu ifade edilmiştir. Latince ve Klasik Grekçe okuyabilen, ayrıca altı dil bildiği ifade edilen mimar Michael Ventris’in araştırmaları neticesinde söz konusu tabletlerin dili çözülmüş ve Michael Ventris, “Çizgisel B Tabletlerin dilinin Etrüskçe olduğuna inandığımı” beyan etmiştir.¹⁰⁰ Hatta Michael Ventris bu inancını teyit üzere 1949 yılında antik diller konusunda uzman birçok akademisyene bu “tablet yazılardan numuneler göndererek”, konu ile ilgili farklı fikirler almış ve bunların hepsini bir raporda toplamıştır. Ünlü “1950 Tarihli Mid - Century Report” olarak adı geçen bu raporda, M. Ventris’in danışmış olduğu uzmanlardan, istisnasız hepsi de “Çizgisel B Tabletlerinin Grekçe olabileceğine ihtimal dahi vermediklerini” net olarak ortaya koymuşlardır.¹⁰¹ Ancak ne ilginçtir ki, daha sonraları John Chadwick (1920 – 1998) adında bir “Grek Tarihçinin” ortaya çıktığı ve Michael Ventris’e bu konu üzerinde birlikte çalışmayı teklif ettiği, hatta bu hususta oldukça ısrarcı olduğu ve nihayetinde onu ikna etmeyi başardığı ve birlikte çalışmaya başladıktan bir müddet sonra, Michael Ventris’in

⁹⁶ A.g.e., s. 22.

⁹⁷ “Girit adasında antik çağlarda var olmuş olan Minoyan ve Mişeyan kültürü, kesinlikle Grek değildir.” Oswyn Murray, **Early Greece - Second Edition**, Harvard University Press, 1993, s. 5 -7.

⁹⁸ Oswyn Murray, **Early Greece, Second Edition**, Published By Harvard University Press/USA, s. 5 -6.

⁹⁹ Emmet John Sweeney, **Gods, Heros and Tyrants: Greek Chronology in Chaos**, Published By Algora Publishing/USA, 2009, s. 77 – 78.

¹⁰⁰ Leonard Robert Palmer, **Minoans and Mycenaeans**, Published By Faber and Faber, 1961, s. 162.

¹⁰¹ A.g.e., s. 162.

anlaşılmaz bir biçimde fikir değiştirerek “*Girit Çizgisel B Tabletlerinin Grekçe olduğunu*” açıkladığı ifade edilmiştir. Daha da anlaşılmasın, “*Michael Ventris’in bir süre sonra, genç yaşta (34) elim bir trafik kazası geçirerek, aniden hayatını kaybettiğinin*” duyurulması olmuştur.¹⁰² O tarihten itibaren “*John Chadwick’in, bu önemli ve son derece prestijli çalışmayı tek başına sahiplendiği, konu hakkında çeşitli kitaplar yazarak büyük ün ve servet kazandığına*” dikkat çekilmiştir.¹⁰³ Çizgisel B Tabletleri hakkındaki tartışmaların kendi içine kapanık olarak uzun süre devam ettiği, objektif uzmanların “*Çizgisel B Tabletlerinin Grekçe olmadıklarını, bu tabletlerin aslında daha önceki Çizgisel A Tabletlerinin bir devamı niteliğinde olduğunu*” kesin bir dille ifade ettikleri ve söz konusu bu tespitin genel olarak kabul gördüğü belirtilmiştir.¹⁰⁴

Ayrıca söz konusu bu Girit tabletleri ile ilgili ilginç bir konuya dikkat çekilmiştir; hem Homer’e isnat edilen “*İlayda ve Odessa*” destanlarında yer alan, hem de Homer’in çağdaşı Hesiod’a isnat edilen “*Theogony*” adlı dini eserde adı geçen, “*Sözde Grek menşeli tanrılar panteonuna ait tanrı ve tanrıça adlarının*”, kronolojik olarak Homer ve Hesiod’dan çok daha eski olduğu tespit edilen “*Çizgisel B Tabletlerinde*” (takriben İsa’dan 2500 yıl önce) geçmesinin, akademik dünya için oldukça büyük bir sürpriz olduğu¹⁰⁵ ifade edilmiştir. Söz konusu bu tabletlere incelendiğinde, uzman olmaya gerek kalmadan, yazıların “*Arkaik Etrüskçe – Gök Türk Runik Alfabetiyle*” yazıldığı son derece belirgin bir şekilde fark edilebilmektedir. Ayrıca Etrüskçenin, Grekçeden daha eski bir dil olduğunu kanıtlayan bir başka kanıt daha vardır; o da ünlü “*Zagreb Mumya Sargı Bezi Yazılarıdır*”. “*Zagreb Mumya Sargı Bezi Yazısı*” olarak bilinen ve bir tarihçi tarafından tesadüfen Mısır’da bir mumya üzerinde sarılı bulunan bu uzun ve değerli yazının, Grekçeden çok daha eski bir yazı dili ile yazıldığı ve yazının “*Etrüskçe Metni*” içerdiği ifade edilmiştir; söz konusu Etrüskçe Metni içeren sargı bezine sarılı mumya, onu satın alan kişice, yaşadığı şehre getirildiği ve bu meçhul kişinin, mumyayı Zagreb Müzesine bağışladığı ve adının deşifre edilmesini de istemediği belirtilmiştir.¹⁰⁶

Alfabeden sonra, Türklerin antik kavimlerle akrabalık bağlarını gözler önüne seren en güçlü diğer bir kanıtta, kültür benzerliğidir. Bu bağlamda sosyologlar, bir toplumun en belirgin medeniyet özelliklerinden birinin “*kadına karşı oluşturulan bakış açısı ve söz konusu bu bakış açısıyla belirlenen kadın statüsü*” olduğunu dile getirmişlerdir. Asenaların (Etrüsklerin), antik Türk ataları gibi,¹⁰⁷ toplumlarında kadınlara en üst seviyede değer verdikleri, oysaki Grek toplumlarında kadınların

¹⁰² John Linton Myres, **Homer and His Critics**, Published By Routledge and Kegan Paul, 1958, s. 266.

¹⁰³ **A.g.e.**, s. 265.

¹⁰⁴ Rodney Castleden, **Mycenaens**, Published By Routledge, New York/USA, 2005, s. 89 – 91.

¹⁰⁵ **A.g.e.**, s. 91.

¹⁰⁶ Giuliano and Larissa Bonfante, **The Etruscan Language**, Published By Manchester University Press, New York, 2002, s. 7.

¹⁰⁷ “*Oğuz destanlarında, kahramanların tek bir kadınla evli oldukları, ne kumadan, ne de ortaktan bahsedilmediği, kadınların da kocaları karşısında söz sahibi oldukları, dikkate değer özellikler olarak vurgulanmıştır. Ayrıca Anadolu’dan geçen Avrupalı seyyahların “Türkmen kadınların iyi ata binen, kılıç kullanan, yiğit kadınlar oldukları ve erkekler gibi savaşabildiklerini” işittikleri ve buna hayret ettikleri dile getirilmiştir.*” Faruk Sümer, **Oğuzlar Türkmenler**, a.g.e., s. 291 – 292.

erkeklerden aşağı görüldükleri, antik tarih kaynaklarında ayrıntılı olarak anlatılmıştır.¹⁰⁸ Etrüskleri diğer Avrupa halklarından oldukça farklı kılan en önemli özelliklerden biri de, “*Antik Türk Geleneğinin Devamı Olarak Ön Plana Çıkan, Kadına Saygın Bakış Açısı*” olmuştur. Bilindiği üzere eski Türklerde, bir kadının, erkeğin eşi ve tamamlayıcısı olarak görülmesi, bütün toplumsal olaylarda, sosyal etkinliklerde, erkeklerle birlikte, yan yana yer alması, en belirgin Türk kültür özelliği olarak tarih kaynaklarında yer almaktadır.¹⁰⁹ Benzer şekilde Asenalı (Etrüsk) kadınlar da, av faaliyetlerinde, spor müsabakalarında, ziyafetlerde, dini törenlerde, şölenlerde, siyasi protokollerde, erkeklerin yanında, onlarla eşit bir şekilde, yerlerini aldıkları ifade edilmiştir.¹¹⁰ Türk kadınına saygın bakış açısı “*Dede Korkut Destanlarıyla*” da netlik kazanmaktadır; “*Türk kadını erkekle eşit görülerek, erkeği yanında olmadığı zaman, onun yerini doldurabilen, sözünü dinleten, at binen, kılıç kuşanan, cesur ve saygın bir insan*” olarak gösterilmiştir.¹¹¹ Benzer şekilde Asenalarda (Etrüsklerde) kadının aile ve toplum içindeki yerine büyük saygı duyulduğu, ayrıca kadının “*anne olma vasfının da yüceltildiği*” ifade edilmiştir.¹¹² Hatta Anadolu kökenli ve sadece Anadolu’ya has bir tanrıça olduğu ifade edilen ünlü “*Bolluk - Bereket - Verimlilik Tanrıçası Kibela’nın*” (Hititçe – Kababa’nın) özellikle Asenaların (Etrüsklerin) yaşadıkları bölgelerde (Orta Doğu, Anadolu, Kıbrıs, Limni Adası, Girit, İtalya, vs...) en yüksek seviyede saygı duyulan, ibadet edilen, adına görkemli tapınaklar yaptırılan ve tabiat ana ile özdeşleştirilen “*Ana Tanrıça*” olduğu bildirilmiştir.¹¹³ Ayrıca “*Tanrıça Kibela’nın, Greklerin tarih sahnesine çıkmalarından çok önce var olduğu ve Grek tanrıçalarla benzerliği bulunmadığı*” dile getirilmiştir.¹¹⁴ Tarihi süreç içinde belirlenen kanıtlara göre, “*kadın - erkek arasında ayrımcılık yapmayan, kadını önce insan olarak kabul eden ve dolayısıyla erkekle eşit gören*” söz konusu bu saygın bakış açısı, oldukça eski bir Türk geleneği ve kültürü olarak, başlı başına büyük bir önem arz etmektedir.¹¹⁵ Türklerin, söz konusu bu belirgin kültür özelliğinin, bilinen en eski zamanlardan başlayarak, Osmanlı İmparatorluğu yönetimlerinin “*Grek ve Arap Kültürlerini*” benimsemelerine kadar, çağlar boyu kesintisiz olarak sürdürülmüş olması dikkat çekicidir... 21.yüzyılda dahi bazı toplumlarda “*kadınların erkeklerden aşağı görüldükleri, yüzlerinin dahi kapatılıp, gizlendiği ve sosyal yaşantının tamamen dışında tutuldukları*” göz önüne alınırsa, Batılılarca “*medeniyetsiz ve barbar*

---

¹⁰⁸ Sarah B. Pomeroy, **Women’s History and Ancient History**, The University Of North Caroline Press, 1991, s. 119, 141.

¹⁰⁹ Ziya Gökalp, **Türk Uygarlığı Tarihi**, İnkılâp Kitabevi, İstanbul, 1991, s. 101, 104.

¹¹⁰ Larissa Bonfante, **Etruscan Life and After Life**, Published By The Wayne State University Press, Detroit-Michigan, 1986, s. 237.

¹¹¹ Dede Korkut Destanları, “*Kazan Bey oğlu Uruz Beyin Esir Düştüğü Destan – Oğuz Beylerinden Kazan Han ve oğlu esir düştüğünde, eşi Burla Hatun, kocası ve oğlunu kurtarmak için sefer düzenler, kara atına biner, kılıç kuşanır, kırk tane savaşçı kızı yanına alır, naralar atarak düşmanın üzerine gider, kocasını ve oğlunu kurtarır*”, Muharrem Ergin, **Dede Korkut Kitabı**, Boğaziçi Yayınları, İstanbul, 2005, s. 90 – 111.

¹¹² Howard Hays, **A History Of The Roman World, a.g.e.**, s. 33.

¹¹³ Walter Burkert, **Greek Religion**, Blackwell Publisher and Harvard University Press/USA, 1985, s. 281.

¹¹⁴ **A.g.e.**, s. 281.

¹¹⁵ “*Eski Türklerde kadınlar genellikle amazon idiler. Usta binicilik, iyi silah kullanma, yiğitlik, Türk erkekleri kadar Türk kadınlarında da vardı. Kadınlar doğrudan doğruya hükümdar, kale koruyucusu, vali ve elçi olabilirlerdi.*” Ziya Gökalp, **Türkçülüğün Esasları**, İnkılâp Kitabevi, İstanbul, 1997, s. 145.

olarak aşağılanmak istenilen Türklerin”, antik çağlardan itibaren, aslında ne kadar medeni oldukları daha iyi anlaşılabilir. Bilindiği üzere antik Türk tarihinde ön plana çıkan “Kibela ve Turan” gibi ünlü Tanrıçalar, “Türk Din Panteonunda”, en üst seviyede saygı gören ve tapınılan “kadın tanrıçalar” olmuşlardır. Tanrıça Turan adına Geyre’de (Aydın) muazzam bir şehir kurulmuş, Turan için muazzam bir tapınak, saray ve binalar inşa edilmiştir. Yine Batılılarca gün ışığına çıkarılan bu muhteşem şehir, devrinin en ünlü “sanatsal heykel yapım, eğitim ve üretim merkezi” olarak önem kazanmıştır.

Asena (Etrüsk) kadınlarının, Avrupa’da yaşayan hemcinslerinden oldukça farklı “sosyal ve yasal statüleri” olduğunun bir kez daha altını çizmek istiyoruz; “Etrüsklü kadınların okur - yazarlık oranının yüksek olduğu, kendilerine has adlarının olduğu, şölenlere, ziyafetlere erkeklerle birlikte katıldıkları, kendileri de davetler verebildikleri, kanunen mülk sahibi olabildikleri, toplumda söz söyleme, fikir beyan etme hakkına sahip oldukları, bir babanın onayı ve kabulü olmaksızın çocuk sahibi olup, kendi başlarına çocuklarını yetiştirebildikleri” ifade edilmiştir.¹¹⁶ Antik Grek ve Romalı kadınlara bakıldığında, tamamen farklı ve karanlık bir tablo ortaya çıkmaktadır... Söz konusu bu kadınların kendilerine has isimlerinin dahi olmadığı, cemiyet hayatında “x adamın kızı, ya da x adamın karısı veya annesi veya kız kardeşi vs... gibi tanımlamalarla bilinip, çağrıldıklarına” dikkat çekilmiştir.¹¹⁷ Antik dönemlerde Grek kadınların statüsünün, erkeklerden çok aşağı olduğu, toplumda onlara verilen rolün evde kalıp, ev işleriyle uğraşmak, çocuk doğurup, yetiştirmekten ibaret kaldığı dile getirilmiştir.¹¹⁸ Yine antik Grek ve Roma toplumlarında “erkek çocukların, kız çocuklarından çok daha fazla değer gördükleri, istenmeyen bebeklerin açık havada bir yere bırakılarak, ölüme terk edildikleri” de ifade edilmiştir.¹¹⁹ Grek kadınının bütün hayatı boyunca, beşikten mezara kadar, ancak yakın bir erkek akrabasının, ya da kocasının velâyeti altında yaşayabildiği, resmi hiçbir işlemi kendi başına yapamadığı ve siyasi - sosyal hayatın neredeyse tamamen dışına itildikleri belirtilmiştir.¹²⁰ Ayrıca “Grek toplumlarında kız çocukların, erkek çocuklar gibi eğitim alamadıkları, sosyal hayata katılmalarına izin verilmediği, anneleriyle evde kalıp, günlük ev işlerinde, onlara yardım etmeye mecbur bırakıldıkları” ifade edilmiştir.¹²¹

Diğer yandan antik Grek toplumlarında, bir kadınla bir erkeğin evliliğinin, duygusal ve sevgi amaçlı olmadığı, sadece “üreme amaçlı olarak düşünüldüğü”, kadınlara çocuk doğurma ve onlara bakma rolünden başka bir rol verilmediği vurgulanmıştır. Hatta “Grek toplumlarında aşkların ve cinsel hazların daha ziyade aynı cinsiyetle paylaşıldığına; kadın homoseksüelliğinden ziyade, erkek

---

¹¹⁶ Larissa Bonfante, **Etruscan Life and After Life**, Published By Wayne State University Press, Detroit/Michigan, 1986, s. s.236 – 237.

¹¹⁷ Larissa Bonfante, **a.g.e.**, s. 236.

¹¹⁸ Josephy M. Bryant, **Moral Codes and Social Structure in Ancient Greece: A Sociology Of Greek**, Published By State University Of New York, Albany, 1996, s. 108.

¹¹⁹ Peter Connoly, **Ancient Greece**, Published By Oxford University Press, New York/USA, 2001, s. 14.

¹²⁰ Peter Connoly, **a.g.e.**, s. 14.

¹²¹ Sarah B. Pomeroy, **Women’s History And Ancient History**, Published By The University Of North Caroline Press, North Caroline/USA, 1991, s. 119, 141.

homoseksüelliğinin yaygın olduğuna ve erkek homoseksüelliğinin toplumca kabul görmesine rağmen, kadın homoseksüelliğinin hoş karşılanmadığına” dikkat çekilmiştir.¹²² Ayrıca Grek mitolojisinde *“kadınlar, bütün kötülüklerin ve şeytani güçlerin kaynağı olarak gösterilmiş, hatta kadınların bir eşya gibi satılır ve devredilebilir oldukları”* dile getirilmiştir. Cemiyet hayatında antik Romalı kadınların da, Grek kadınlarla aynı kaderi paylaştıkları ve Grek kadınlarla benzer statüye sahip olduklarına işaret edilmiştir.¹²³

Görüldüğü üzere antik tarihe hangi cepheden bakılırsa bakılsın ve her ne şekilde değerlendirmeler yapılırsa yapılsın, başta alfabe, yazı ve kültür olmak üzere, bilimsel kanıtlar, ilk medeniyetin *“Asya Kökenli”* olduğuna ve her halükarda bu medeniyet sürecinde de *“Türklerin önemli katkıları bulunduğu”* işaret etmektedir... Bu bağlamda antik medeniyetler söz konusu olduğunda, Türklerin, İtalyan ve Greklerden çok daha fazla *“miras hakkına sahip oldukları”* ortaya çıkmıştır. Bundan dolayıdır ki pek çok Batılı siyaset ve bilim insanı, *“gerçek antik tarihten”* fazlasıyla rahatsızlık duymakta ve kendi öne sürdükleri *“mevcut taraflı antik tarihin”* sorgulanmasına dahi izin vermemektedirler. Araştırma sonuçlarımız, Türklere karşı önyargılı oldukları tespit edilmiş olan Batılılara ve onların ortaya koydukları antik tarihe dikkatli - temkinli yaklaşılmasını, bu tarihi olduğu gibi kabul etmek yerine, sorgulamak gerekliliğini ortaya koymuştur. O halde antik tarih ile ilgili sapmaları ve yanlışları düzeltmek ve Türklerin en doğal hakkı olan *“Antik Tarih Miraslarını”* onlara teslim etmek için, *“Gerçek Antik Tarihin”* mutlaka dünya kamuoyuna duyurulması gerekmektedir. Bunu yapacak olanlar da elbette Türk Tarihçilerdir. Bu hususta Türkler, eğer Batılılardan destek ve onay beklerlerse, o halde sonsuza dek beklemek zorunda kalacaklar ve Batılıların tamamen mesnetsiz olarak ortaya attıkları *“Türkler göçebe, işgalci ve barbar insanlardır, onların dünya medeniyetine hiç bir katkıları olmamıştır”* iddialarına maruz kalmaya ve binlerce yıllık ana yurtlarında işgalci gibi gösterilmeye devam edeceklerdir...

GÜZİDE FİLİZ TUZCU

---

¹²² Josephy M. Bryant, **Moral Codes and Social Structure in Ancient Greece, a.g.e.**, s. 107 – 108.

¹²³ Günümüzde dahi bir çok millette *“kadınların erkeklerden aşağı, kötü, şeytani ve bütün kötülüklerin kaynağı olarak görülmesi”* hususu, antik zamanlardan günümüze kadar devam eden izler taşımaktadır. Türkler dışında, diğer pek çok milletin, *“kadınları, sadece erkeklerin eğlence aracı, cinsel zevk ve üreme için gerekli bir meta olarak görmüş oldukları”* söz konusudur. Bilhassa Arapların İslamiyet öncesi kadınlara bakış açısı çok iyi bilinmektedir. Araplar *“kız bebekleri, doğumundan altı yaşına kadar”* diri diri toprağa gömerek, öldürebiliyorlardı. 21. yüzyılda bu uygulamalar açıkça yapılmasa da, yine de Doğulu toplumlarda kadının aşağılanması ve sosyal hayattan uzak tutulması söz konusudur.

KAYNAKÇA

- Adams, James Noel: **Bilingualism and The Latin Language**, Cambridge University Press, Cambridge, 2003.
- Alinei, Mario: **Aspects Of Language: Geolinguistics**, Volume I, Published By Rodopi B.V., Amsterdam, 1986.
- Alinei, Mario: **Ancient Link: The Magyar – Etruscan Linguistic Relationship**, Published By All Print Kiado, Budapest, 2005.
- Aron, Paul: **Mysteries In History: From Prehistory To The Present**, Published By ABC – CLIO, Santa Barbara, 2005.
- Bailey, Nathian: **The Universal Etymological English Dictionary, Volume II**, London, Thomas Coxi 1782.
- Bayat, Fuzuli: **Oğuz Destan Dünyası – Oğuznâmelerin Tarihi, Mitolojik Kökenleri ve Teşekkülü**, Ötüken Neşriyat A.Ş., İstanbul, 2006, s. 42.
- Beaton, R. - Ricks, D.: **The Making Of Modern Greece**, Ashagate Publishing Ltd. London, 2009.
- Beekes, R.S.P: **The Origins Of The Etruscans**, Koninklijke Akademia, Wetenschapper, Amsterdam, 2003.
- Blundell, Sue: **Women In Ancient Greece**, Harvard University Press, 1995.
- Bonfante, Larissa: **Etruscan Studies: Etruscan Life and After Life**, Published By Wayne State University Press, Detroit/Michigan, 1986.
- Bonfante, Giuliano – Larissa: **The Etruscan Language**, Manchester University Press, Manchester, 2002.
- Bryant, M. Joseph: **Moral Codes and Social Structure In Ancient Greece: A Sociology Of Greek**, Published By State University Of New York, Albany, 1996.
- Burkert, Walter: **Greek Religion**, Blackwell Publisher and Harvard University Press/USA, 1985.
- Cary, Max – Haarhof, J. Theodore: **Life and Thought In The Greek and Roman World**, Published By Greenwood Press/USA, 1985.
- Castleden, Rodney: **Mycenaens**, Published By Routledge, New York/USA, 2005.
- Conder, R. Claude: **Altaic Hieroglyphs and Hittite Inscriptions**, Elibron Classics Series, Published By Adamant Media Corporation, London/UK, 2006.

- Connolly, Peter: **Ancient Greece**, Published By Oxford University Press, New York/USA, 2001.
- Copeaux, Etienne: **Türk Tarih Tezinden Türk-İslam Tezine**, İletişim Yayınları, İstanbul, 2000.
- Çay, M.
İlhami Durmuş: **İskitler**, Genel Türk Tarih Ansiklopedisi Cilt 1, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara, 2002.
- Ergin, Muharrem: **Dede Korkut Kitabı**, Boğaziçi Yayınları, İstanbul, 2005.
- Genel Kurmay Başkanlığı: **Atatürkçülük – Atatürk'ün Görüş ve Direktifleri Cilt 1**, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 2001.
- Gökalp, Ziya: **Türkçülüğün Esasları**, İnkılâp Kitabevi, İstanbul, 1997.
- Gökalp, Ziya: **Türk Uygarlığı Tarihi**, İnkılâp Kitabevi, İstanbul, 1991.
- Grummond, T. Nancy: **Etruscan Myth, Sacred History and Legend**, Published By University Of Pennsylvania – Museum Of Archaeology, Philadelphia, 2006.
- Güvenç, Bozkurt: **Türk Kimliği**, Remzi Kitabevi, İstanbul, 2000.
- Haarman, Herald: **Early Civilization and Literacy In Europe**, Published By Mouton de Gruyter, Berlin – New York, 1996.
- Hays, Howard: **A History Of The Roman World (753 BC – 146 BC)**, Published By Routledge, London, 1991.
- Hommel, Fritz: **The Civilization Of The East**, Elibron Classics, Adamont Media Corporation, London, 2005.
- Howitt, William: **Christian Colonial System: Imperialism**, Longman Press, London, 1838.
- Janson, Tore: **A Natural History Of Latin**, Published By Oxford University Press, New York, 2004.
- Jones, Jim: **Roman History Timeline**, Published By West Chester University Of Pennsylvania, Philadelphia, 2004.
- Kinsley, R. David: **The Goddesses' Mirror: Visions Of The Divine From East To West**, Published By The State University Of New York Press, New York, 1989.
- Koca, Salim: **Türklerin Göçleri ve Yayılmaları**, Genel Türk Tarih Ansiklopedisi Cilt 1, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara, 2002.
- Koç, İlker: **Hitler**, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Toplum ve Bilim Merkezi, ODTÜ Geliştirme Vakfı Yayıncılık ve İletişim A.Ş., Ankara, 2006.
- Köymen, Mehmet Altay: **Neşri Tarihi Cilt I**, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, Başbakanlık Basımevi, Ankara, 1983.

- Kramer, Samuel Noah: **Sümerler**, Kabalcı Yayınevi, İstanbul, 2002.
- Lawrence, B. Bruce – Aisha Karim: **On Violence**, Published By Duke University Press, Durham, 2007.
- Markoe, E. Glenn: **Peoples Of The Past – Phoenicians**, University Of California Press, Berkeley, 2000.
- Massimo, Pallottino: **The Etruscans**, İndiana Univeristy Press, Bloomington, 1975.
- Mieroop, V. Mara: **A History Of The Ancient Near East**, Published By Blackwell Publishing, Oxford, 2004.
- Milas, Herkül: **Geçmişten Bugüne Yunanlılar (Dil, Din ve Kimlikleri)**, İletişim Yayınları, İstanbul, 2004.
- Myres, John Linton: **Homer and His Critics**, Published By Routledge and Kegan Paul, 1958.
- Newton, İsaac: **The Chronology Of Ancient Kingdoms Amended**, Printed By J. Tonson – J. Osborn and T. Longman, London, 1728.
- Oswyn, Murray: **Early Greece - Second Edition**, Harvard University Press, 1993.
- Özel, Oktay – Öz, Mehmet: **Victor L. Menage “Osmanlı Tarihyazıcılığının İlk Dönemleri” – Söğüt’ten İstanbul’a**, İmge Kitabevi, Ankara, 2000.
- Ögel, Bahaeddin: **Türk Mitolojisi Cilt II**, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, 2006.
- Ögel, Bahaeddin: **Türk Kültürünün Gelişme Çağları Cilt I**, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 2001,
- Ögel, Bahaeddin: **Türk Kültürünün Gelişme Çağları Cilt 2**, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 2001.
- Palmer, R. Leonard: **Minoans and Mycenaean**, Published By Faber and Faber, 1961.
- Pomeroy, B. Sarah: **Women’s History And Ancient History**, Published By The University Of North Caroline Press, North Caroline, 1991.
- Powell, B. Barry: **Homer**, Published By Blackwell Publishing, London/UK, 2004.
- Ramsay, M. William: **Asia Minor: The Country and Its Religion**, Published By Hodder & Stoughton, London, 1908.
- Ramsay, M. William: **The Letters To The Seven Churches**, Kessinger Publishing, Whitefish/Montana, 2004.
- Roudometof, Victor: **Nationalism, Globalization and Orthodoxy – The Social Origins Of Ethnic Conflict İn The Balkans**, Published By Greenwood Press, Westport/USA, 2001.

- Sacks, David: **A Dictionary Of The Ancient Greek World**, Published By Oxford University Press, New York, 1997.
- Simcox, E. Jemima: **Primitive Civilizations**, Cambridge University Press, Cambridge, 2010.
- Smith, William: **A School Dictionary Of Greek and Roman Antiquities**, Published By Harper and Brothers, New York, 1851.
- Sweeney, E. John: **Gods, Heros and Tyrants: Greek Chronology İn Chaos**, Published By Algora Publishing, New York, 2009.
- Sümer, Faruk: **Oğuzlar (Türkmenler)**, Türk Dünyası Araştırma Vakfı Yayınları, İstanbul, 1992.
- Tarcan, Haluk: **Tarihin Başladığı Ön-Türk Uygarlığı**, Töre Yayın Grubu ve Ön-Türk Uygarlığı Araştırma Merkezi, İstanbul, 2004.
- Thorsson, Edred: **Futhark**, Published By Red Wheel Publishers, Boston, 1984.
- Toth, Alfred : **Etruscans, Huns and Hungarians**, Published By Mikes International, Den Haag, 2007.
- Turan, Şerafettin: **Türk Kültür Tarihi**, Bilge Yayınevi, Ankara, 2002.
- Unat, Faik Reşit: **Tarih Atlası**, Kanat Yayınları, İstanbul, 1991.
- Walker, C.B.F.: **Cuneiform – Reading The Past**, Published By University Of California Press, Berkeley and Los Angeles, 2004.
- Warner, Rex: **Encyclopedia Of World Mythology**, Published By Peerage Books, London, 1975.

DİĞER KAYNAKLAR

Sevan Nişanyan'ın Online Etimolojik Sözlüğü

The Times/ December 19, 1823, "The Greek Cause", s. 3.

The Times/October 18, 1853, "The History Of Greek Revolution", s. 7

The Observer/September 24, 1821, "The Turks and Greeks", s. 3.

The Times, "C. R. Conder - Hittites and Etruscans", November 23, 1903, s. 4

The Guardian/May 29, 1919, "The İncalculable Evils Of Partition – William Mitchell Ramsay", s. 9.

TRT Belgesel Kanalı, (13 Ağustos 2011 – Saat 12:30) "Anadolu'daki Ön - Türk İzleri".

ABD Başkanı B. Obama'nın, "04 Haziran 2009 Tarihli Kahire Üniversitesi Konuşması (Mısır)"